

TimeOut

BARCELONA

#584

13 - 19
DE FEBRER
2020

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

VIU LA NIT

LES FESTES
I ELS CLUBS
QUE ET FARAN
DESITJAR QUE
NO SURTI
EL SOL

CASINO BARCELONA

PRESENTA

JAVI SANCHO
20 FEBRER

IÑAKI URRUTIA
27 FEBRER

MEUGENIO
5 MARÇ

TONI RODRIGUEZ
19 MARÇ

CORBACHO
23 ABRIL

TXABI FRANQUESA
30 ABRIL

VENDA D'ENTRADES

93 225 78 78 - www.casinobarcelona.com

Per a entrar al casino és imprescindible presentar original del DNI als ciutadans espanyols; targeta de residència per a ciutadans estrangers residents a Espanya; IDE o passaport del país per a ciutadans pertanyents a la Unió Europea; passaport per a ciutadans no pertanyents a la Unió Europea. Només majors 18 anys.

Sumari

Del 13 al 19 de febrer del 2020

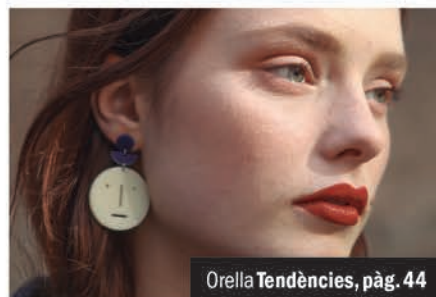
BCN Llum **Coses per fer**, pàg. 18

Guillem Clua i Josep Maria Pou **Teatre**, pàg. 30

María José Llergo **Música**, pàg. 34

Orella **Tendències**, pàg. 44

Reportatges

12. Nits brillants

En Marc Serena ens diu on hem d'anar per refulgir quan es fa fosc: les festes i els clubs més calents de Barcelona.

16. Off Sant Valentí

L'Anna Pacheco ha esperat fins al 14 de febrer per comunicar-nos que és el moment de replantejar-nos l'amor convencional.

Seccions

- 04. Ara i aquí
- 18. Coses per fer
- 26. Cinema
- 30. Teatre i dansa
- 34. Música i nit
- 38. Art
- 40. Menjar i beure
- 44. Tendències
- 46. Viatges

CONVERSA AMB NOSALTRES

 facebook.com/timeoutbcn

 @timeoutbcn

 @timeoutbcn

MIRA AIXÒ!

Per **María José Gómez**

Transcendim? En aquest número en què abunden els meteoròlegs (pàg. 4 i 9) fugim sovint del món terrenal: ens emocionem amb l'amor entre una oceanògrafa i un fantasma surfista (pàg. 26); ens sanem amb el disc de María José Llergo (pàg. 34) basat en els txakres, i reflexionem amb la definició de Miró sobre l'ésser humà com a invent poètic (pàg. 38). Això sí, també descobrim què provoca l'orgasme a Josep Maria Pou (pàg. 30).

Ara i aquí

Per Andreu Gomila, Erica Aspas i Ricard Martín
timeout.cat/barcelona

Tria de què escriuen Marta Orriols,
Marc Pastor, Irene Solà i Víctor
Recort a @TimeOutBCN

Aiguat

Víctor Recort (after Bill Hicks)

LES PLUGES INTENSES sempre l'esperaven. Passava els nervis fumant rere la pantalla blava que els nois d'imatge i so transformaven en un mapa geogràfic de Catalunya. Avui, aquell mapa tan sols lluiria llamps, plugims i cumulonimbus. Fum, fum, fum i els nervis no marxen. Massa quota de pantalla, avui. Massa *xxxs* sincrònics arreu del país a tres quarts de deu. Massa apujar volums i cloure converses de sobretaula, en sortir ell. Porta onze anys fent aquesta feina, i fent-la prou bé; però cada vegada que plou a bots i barrals, torna aquella pressió al pit. Aquell ofec preventiu abans de posar-se davant les càmeres per a una audiència milionària. Aquell patiment amb *share* de missatge institucional.

L'angoixa no només li feia endollar-se el xumet de nicotina. N'hi havia prou amb mirar-li els punys de la camisa i el nus de la corbata per adonar-se'n: venia fet un dandi de casa. En ocasions especials com aquella, no suportava anar amb la granota que li haurien posat a

vestuari. Déu li'n guard, d'aquells trajos de xupatintes. D'aquelles americanes esfereïdores que semblaven tretes d'un videoclip d'OK Go. D'aquelles camises que justificaven, sense cap més agreujant, suspensió d'autonomia rere suspensió d'autonomia. El mànager dels Who, un paio anomenat Peter Meaden, deia que ser modera mantenir l'elegància en circumstàncies difícils. "Que vingui a Sant Joan Despí, a veure com hi brega", pensava aquell dandi, arraulit encara sota el cromat blau.

Un parell de cigarros després, s'incorpora i es col·loca sobre la seva marca: dues ics d'esparadrap a terra, una per a cada peu. Tanca els ulls i nota com la brotxa de maquillatge li escombra el front, mentre el soroll de la pluja s'escola dins el plató. "Poseu-li un micro de corbata unidireccional", demanen des de control, amb un to que fa ferum a operadori. Amb els ulls encara tancats,

Un parell de cigarros després, es col·loca sobre la marca

nota com un tècnic s'acarnissa amb el seu trau per substituir un micròfon per un altre.

"Deixa-ho estar, fill", l'atura de sobte, arrabassant-li el micro, posant-se'l ell mateix d'una revolada i fent marxar el tècnic amb el cap baix. La llum dels focus comença a envermellar-li les galtes; és el senyal.

"Comencem en 3, 2, 1..."

—Bona nit, avui...—bada uns segons—. Avui...—des de

control li canten el fraseig del *teleprompter*, sense èxit—. Avui he sentit dir que tota la matèria no és res més que energia condensada en una vibració lenta, que tots som una única consciència experimentant-se de forma subjectiva, que no existeix tal cosa com la mort, que la vida és només un somni i que som la imaginació de nosaltres mateixos. I demà, sol.

→ La setmana que ve... 'Menjador de la Beckett' per Irene Solà.

QUÈ FER SI VOLS...

Tres coses que has de fer aquesta setmana

Riure

El còmic **Ricky Gervais** visita dissabte 15 l'Auditori del Fòrum dins de la gira de presentació del seu últim espectacle, *Supernature*. L'acte serà en anglès i sense subtítols, així que aneu fent *listennings*!

Halar

Poseu-vos el pitet, els guants si sou uns finalis, i agafeu el pot de romesco perquè dissabte 15 al Poble Espanyol organitzen una edició més de la seva **calçotada**, amb rumba, concursos i paradetes gastronòmiques.

Cantar

Devendra Banhart obre el Cruïlla de Primavera (sí, al febrer) on presentarà el seu últim treball, *Ma*, dijous 13 al Razz. Els teloners seran els Vetiver d'Andy Cabcic, estret col·laborador seu que també ha girat amb Fleet Foxes i Wilco.

LAUREN DUKOFF

24-26 febrer
Fira Montjuïc
xside.live

Ens veiem a l'**xside**, on convergeixen els mons de l'art, la música, el negoci i la tecnologia

Música:

Kruder & Dorfmeister (LIVE/AT) • Honey Dijon (DJ/US)
Folamour (DJ/FR) • Jamz Supernova (DJ/UK)
Awwz (DJ/ES) • C.E.E. Shepherds (DJ/ES) Tutu (DJ/ES)

Conferències:

Alex Fleetwood (Niantic) • Arnold Van De Water (Van Gogh Museum)
Ben Lukas Boysen • Daniel Sánchez Crespo (Novorama)
David Vogel (AKQA) • Catherine Bischoff (Factory Berlin)
Catherine Turp (Moment Factory) • Collin Lyons (ustwo)
Enric Godes (Vasava) • Giuseppe Scionti (Nova Meat)
Helen Fuchs (ustwo) • Irene Peyeyra (Anton & Irene)
Jo Vidler (Elrow) • Joelle Snaith • Jordi Orteu (EMR) • Joshua Davis
Josua Ibáñez (Cocolab) • Justin Bolognino (META) • Laura Tenenbaum
Luc Speisser (Landor) • Marti Romances (Territory Studio)
Matt Jones (Google AI) • Oisin Lunny (Forbes) • Richie Hawtin
Robin McNicholas (Marshmallow Laser Feast)
Sarah Brin (Meow Wolf) • Tiago Correia (Warner Music Group)
Todd Eckert (Tin Drum) • Tristan Macherel (Landor)
Verónica Fuente (Hey Studio) • Yoel Lenti (Fjord)

Àrea Immersiva:

META • ProtoPixel • Broomx • Futura VR • IMRSV Art • Antiloop • LedPulse

Compra les teves entrades
abans del 23 de febrer a **xside.live**

powered by

QUEDA'T AMB ELLA

Van néixer després dels Jocs Olímpics i ja es fan sentir.
Recorda els seus noms

Anna Moreno

Dissenyadora, 26 anys
@anabatic.cc

Hi ha poques noies en el món del ciclisme?

És un esport molt d'homes, però cada cop en som més, sobretot en el món del triatló i a les marxas cicloturistes, que és el que faig jo. Tot i que jo soc una ciclista *dominguera*, que som els que sortim els diumenges a entrenar-nos i no ho fem de manera professional.

El que gairebé no hi ha són mallots per a dona.

Molt pocs! Jo estava preparant una cicloturística i volia comprar-me un mallot maco, i vaig veure que hi havia molt poca oferta. De fet, la majoria de mallots de dona són en realitat unisex en talla petita, però la fisonomia és totalment diferent i t'acaba sobrant d'aquí i anant just d'allà. Vaig veure que en l'àmbit nacional no hi havia cap marca exclusiva per a dona...

I vas decidir crear-la!

Sí, em vaig animar i tot ha anat molt ràpid. M'ajuda el meu germà

i vam decidir el nom d'Anabatic, que és el nom del vent que puja per les muntanyes. I realment aquest vent m'està fent pujar al cim!

Com són els teus mallots?

Una triatleta:
Saleta Castro
Un repte:
Fer el triatló Olímpic de Barcelona a l'octubre!

Són de teles molt còmodes, amb butxaques petites a l'esquena, cinta de silicona per tal que quedin fixats i mànigues tallades a làser, perquè no estrenyïn. Per ara n'hi ha tres i en breu en sortiran dos més i tots tenen nom de port de muntanya femení. A més, personalitzem l'enviament i adjuntem un vinil per a la bici amb el hashtag #ridelikeagirl!

■ Begoña García Carteron

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no)
que hem sentit aquesta
setmana als carrers de
Barcelona

A la porta d'una
taqueria:

–M'he apimat i tinc
la pressió bé. Em
fotré alguna cosa
ben porca.

A la cua del cafè per
emportar:

–Prefereixo que
em facin una
colonoscòpia abans
que em vingui a
arreglar el wifi a
casa.

Dues noies miren
fotos pel mòbil:

–¡Oh! La teva gata
està embarassada,
quina monada.
–Ni parlar-ne. És el
meu gat i està gras.

A la porta d'un bufet
lliure giratori, uns
s'esperen per entrar:

–Pa' pillar cinta
solo nos faltan 15
minutos, que me
conocen.
–¡Dabuti!

Vas néixer després del 92? Has sentit alguna cosa curiosa al carrer? Escriu-nos a redaccio.cat@timeout.com

Jan Fleischer
Editora web en anglès

FIGHT!

Alba Abelló
Social manager

Fer-se un memoji

(i la setmana que ve... La puntualitat)

Sana diversió

La meva bitmoji s'assembla més a mi que jo mateixa. Sembla tan expressiva com jo, així que per què no fer-la servir per compartir el meu estat d'ànim amb els amics en comptes d'un petit emoji groc que no s'assembla en res a mi? No tinc un iPhone, així que no em refereixo als *stickers* personalitzats, i tampoc em passo el dia fent-me selfies per publicar una imatge falsa de mi a les xarxes. Llavors, què hi ha de dolent en una mica de bitmoji? Tothom té el mateix kit d'expressions d'estats d'ànim i situacions, de manera que tots podem muntar sobre d'un drac, disfressar-nos, llegir mentre estem asseguts al vàter o qualsevol cosa que ens vingui de gust. Fins i tot he après algunes expressions que estaven de moda abans d'escoltar-les gràcies al meu estimat bitmoji. Potser si passes molt de temps obsessionat amb la teva pròpia imatge estaràs en contra d'un adhesiu que no s'assembla gens a tu, però em quedo amb la meva bitmoji. Ella té una cita amb un unicorn!

Hola, qui ets?

Com a bona social media, a Time Out soc famosament coneguda per ser addicta als emojis, els hashtags, els mems... i pobre de tu que parlis malament dels GIFs! Però hi ha una cosa que no suporto i són els memoji/bitmoji. Us juro que he intentat que m'agradin, inclús me n'he creat un, però cada vegada que algú me n'envia un em sulfuro, perquè la gent té una percepció molt errònia de si mateixa. No em malinterpreteu, soc molt fan del postureig, però si tens els ulls marrons, el cabell castany i ets més blanc que la llet no et creïs un memoji d'ulls blau intens, cabells ben rossos i pell bruna com si haguessis fet deu sessions d'UVA en una setmana! Ens coneixem? No soc tan *hater* sempre (n'hi ha de molt ben fets), però us juro que aquest és un dels casos més lleus que m'he trobat. El meu consell: utilitzem els emojis que ja tenim (que en són uns quants!). Ser addictes a la personalització fins a un punt està bé, però quan direm prou? Que el narcisisme no ens domini!

GRRRRR!

Grans coses que envegem d'altres llocs

Tradicions obertes a tothom com a Viena

El Ball de l'Òpera de Viena del febrer és tot un esdeveniment d'audiències milionàries, una tradicional posada de llarg en què 300 joves executen un vals. Entre les parelles, enguany hi haurà l'Iris i la Sophie, dues dones que han passat l'estricta raser tècnic del jurat. Per primera vegada en 200 anys, una parella del mateix sexe hi participarà, encara que l'Iris hagi d'anar de negre, amb armilla i llacet per complir amb l'etiqueta. Alguns a l'alta societat vienesa no s'ho han pres bé, però l'organització sosté que les tradicions no són contràries a la diversitat, la tolerància i la igualtat d'oportunitats. ■ Manuel Pérez

Més coses que voldríem tenir a BCN a timeout.cat/grrrr

SÈRIES

El visitante

UNA ALTRA NOVEL·LA de Stephen King adaptada a sèrie. Fins aquí, tot normal, cap notícia, una més a la llarga llista, si no fos perquè aquesta és especial: està adaptada per Richard Price (*The wire*). El que comença sent la típica sèrie criminal acaba esdevenint un malson terrorífic. La fusió entre l'escriptura de diàlegs àgils i realistes de Price amb el component sobrenatural de King dona una criatura deliciosament inquietant; el fill d'*Hannibal* i *True detective*.

■ **Serielizados**

→ Disponible a HBO Espanya.

Ben fet

Com manté la tensió durant tots els capítols. Un exemple d'escriptura de guió magistral dosificant informació gota a gota. Price ja ho va fer amb *The night of* i ara ens manté atrapats a través de la seva narració.

No cola

La figura del detectiu turmentat. No es pot ser inspector de policia sense tenir un passat fosc? Sense que se't mori un fill? Sense beure't una ampolla de whisky al dia? Des de Rust Cohle la vida del detectiu és més fosca.

DICCIONARI URBÀ

ARGOT PER A BARCELONINS XERRAIRES

Per Josep Pedrals

En s'aimada

Galanteria segons la qual hom troba en la persona estimada (aimada, amb el diftong inicial d'influx occità) la dolçor de la pasta de farina, llevat, ou i sucre, cuïta amb saïm i presentada en forma d'espinal (ensaimada).

3 RAONS PER LLEGIR...

CAP DE NOSALTRES TORNARÀ

Charlotte Delbo

→ Club Editor. Trad. de Valèria Gaillard. 352 pàgines. 19,90 €.

1.

La vida al camp

Charlotte Delbo i el seu marit eren membres de la Resistència francesa. El 1942 els alemanys els van detenir: ell mor afusellat, ella és deportada a Auschwitz, on romandrà fins al 1945. A partir de la seva experiència en el camp de concentració, Delbo va escriure la trilogia *Auschwitz i després*, del qual aquest és el primer volum.

2.

La poesia de l'horror

Potser bell un llibre que descriu l'Holocaust? Llegiu *Cap de nosaltres tornarà* –títol inspirat en un vers d'Apollinaire– i comprovareu com del fangar més immund de la condició humana neix una obra d'una bellesa esfereïdora. Les imatges de Delbo, precises i punyents, ens submergeixen en l'infern.

3.

Sobreviure a la mort

La mort guanya la partida al camp; adopta formes grotesques, d'una brutalitat i crueltat extremes, però també hi ha brins de solidaritat, d'amor i fins i tot d'orgull que permetran a Delbo sobreviure per convertir-se en testimoni d'una barbàrie que mai ha de ser oblidada. ■ *Maria José Gómez*

BCNQUIZ!

Meteoròlegs

Per Ricard Martín

Si arribem a l'estat propi, l'home del temps serà un oracle: els catalans ens extasiem amb el tema. Què en sabeu?

1. Quina és la pitjor catàstrofe natural recent que ha patit Barcelona?

01. El temporal Gloria, que va fer desaparèixer el litoral barceloní i va causar danys per quasi mig milió d'euros.
02. L'infaust diluvi del 1962.
03. La inesperada i històrica nevada del 2010, que va col·lapsar els accessos a la ciutat, causant pèrdues milionàries a les empreses.

2. Ex-homes (i dona) del temps

JONESCAT

→ L'Antoni, el primer meteoròleg de la teva.

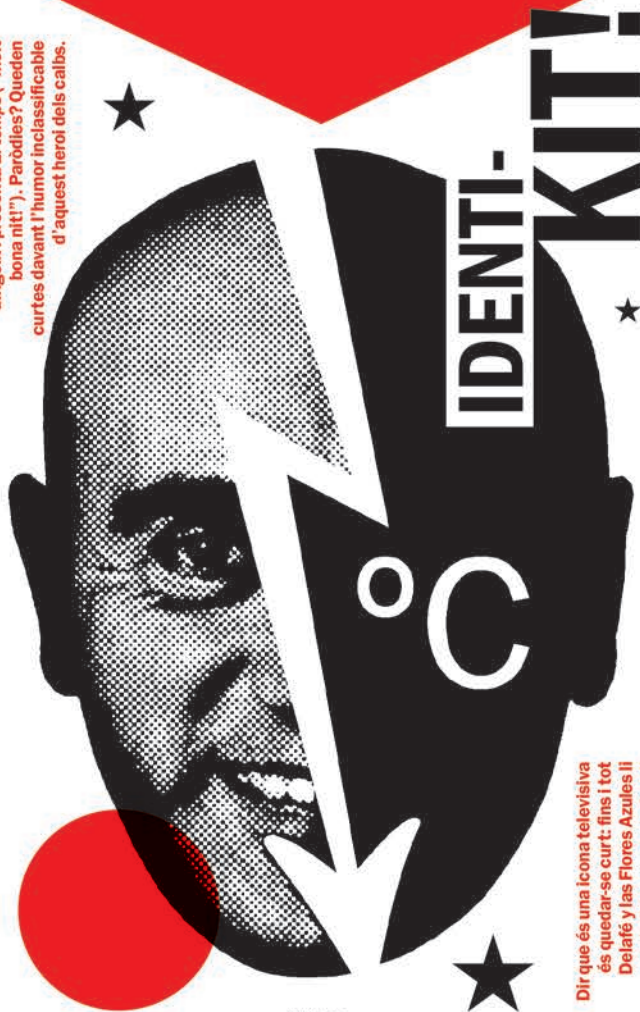
LANDA

→ La muntanya s'endugué l'altre Toni del temps.

POLZE

→ La Mònica no se'l mamava, ha fet carrera.

Fa campanades, fa d'influencer i dirigeix i presenta *El temps* ("molt bona nit!"). Paròdies? Queden curtes davant l'humor inclassificable d'aquest heroi dels calbs.

Dir que és una icona televisiva és quedar-se curt: fins i tot Delafé y las Flores Azules li van dedicar una cançó on li demanen que aturi el temps.

IRISNEGRO

3. Cert o fals?

→ Una estructura d'estat prevista era la creació d'un Ministeri del Temps, capaç de fer prediccions a un any vista. Això seria possible a base d'enlairar una nau comandada per Alfred Rodríguez Picó i posar-la en òrbita geoestacionària.

4. A quina part de la ciutat hi hagué el primer observatori astronòmic?

01. Al capdamunt de la Rambla, on ara hi ha el teatre Poliorama.
02. Al Telefèric del Port, on ara hi ha el restaurant Torre d'Alta Mar.
03. Al costat de les Picornell. El van traslladar perquè els salts esquitxaven molt, i no guanyaven per a telecteats.

→ **SOLUCIONS:** 1. 2. 25 de setembre del 1962. No només de Barcelona, sinó d'Espanya. Un diluvi de 200 litres per m² va convertir el Vallès en una immensa ruïna on van morir un miler de persones i baris sense van ser arrosas. 2. L'Antoni CASTIÓ fou pioner de la informació meteorològica en català, el 1983. Si saps què vol dir maregassa, és per ell. Va morir als 41 anys d'un infart. Toni NADAL va morir el 2012 en un accident de muntanya. Tenia 40 anys. Esperem que la Mònica LOPEZ ens durà molts anys a TV3 del 2001 al 2008, avui dirigeix i presenta la meteorologia de TVE. 3. FALS. Tothom sap que el Meteosat té un làser per evitar-ho. 4. 1. Les còpies bessones el delaten. El 1904 es va inaugurar l'Observatori Fabra al Tibidabo, per la contaminació lumínica. Identí-Kit. Tomás Molina.

Si em perdo, busqueu-me al... carrer de la Cera

Manuel Pérez
Web en català

No és la fascinació petitburgesa pel safari humà. I sé que la majoria de la classe benpensant en té una imatge distorsionada per l'alarmisme del periodisme groc. Però aquest racó del Raval més espontani va ple de somriures com el d'Umair, el meu perruquer, que

explica històries senzilles del Panjab. Cal sentir els perfums d'espècies orientals de la botiga a granel Awami i el sabor dels mangos de les fruiteries. Si observeu atents, veureu passar l'esperit de Vázquez Montalbán, que va néixer a la cantonada i encara menja al Can Luís: quins arrossos!

GRATIS BCN

Gaudeix de la ciutat per la cara

FESTA

La primera pedra

El Centre d'Art Contemporani de Barcelona enceta nova etapa a la Fabra i Coats amb una festa i la inauguració de les exposicions *La biblioteca infinita* i *Succeeix cada dia*. Abans, a les 10.30 h, una acció artística participativa al Canòdrom.

→ Fabra i Coats. M: Sant Andreu. Ds. 15, 12 h.

JORNADA

Fira de jocs retro

Els centres cívics i biblioteques públiques de la ciutat programen moltes activitats paral·leles a l'exposició *Game Play. La cultura del videojoc* que acull el CCCB. Per exemple aquesta fira i torneig de videojocs clàssics, on teniu jocs dels anys 80 i 90 com un simulador de conducció, pistes de ball així com ordinadors i consols clàssics.

→ Biblioteca Zona Nord.

M: Torre Baró-Vallbona.

Dc. 19, de 17 a 19 h.

NO T'HO
PERDIS

XERRADA

Què diuen les lletres del blues?

Al febrer a l'Albareda sona blues. El dijous 13, Leo Carreras i Txus Blues oferiran una aproximació al gènere a partir de les seves lletres i cançons. Una xerrada on hi haurà música, prosa i poesia.

→ Centre Cultural Albareda.
M: Paral·lel. Dj. 13, 19.30 h.

CINEMA

'Els ulls s'aturen de créixer'

El cicle *Cinema lliure a la biblioteca* programa aquest documental de Javier G. Lerín dedicat al cantautor Miquel Serra i al seu germà Joan, mort prematurament, i que ha marcat la seva trajectòria vital i musical. Un film que parla de música però sobretot de creativitat i absència.

→ Biblioteca Sant Gervasi-Joan Maragall. FGC: El Putxet.
Dl. 17, 19 h.

Trobareu moltes més idees per fer sense gastar ni un cèntim a timeout.cat/barcelonagratís

TimeOut
BARCELONA

Portada:
IRISNEGRO
Plaça Reial, 18. 1a planta
08002 Barcelona |
Comercial i màrqueting T. 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció T. 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració T. 93 667 78 90

Conseller Executiu Eduard Voltas | Directora General de Negoci Mabel Mas | Directora General Financera Judit Sans | Director d'Operacions Digitals Àlex Martínez | Directora Maria José Gómez | Director d'art Diego Piccinino | Disseny Anna Mateu Mur | Edició gràfica Maria Dias | Cap de redacció Borja Duñó | Redacció Andreu Gomila, Josep Lambies, Ricard Martín, Anna Pacheco, Eugènia Sendra, Aleix Cabau i Sebastià Portell (agendes) | Web en català Manuel Pérez | Web en castellà Erica Aspas | Web en anglès Jan Fleischer | Notícies Marc Andreu | Col·laboradors Laia Beltran, Gerard Casau, Irene Fernández, Santi Fondevila, Mireia Font, Violeta Kovacsics, Júlia Gamisans, Ivan Giménez, Maria Gorgues, Eulàlia Iglesias, Carlos Losilla, Oriol Malet, Beatriz Martínez, Aina Mercader, Iván Moreno, Juan Carlos Olivares, Josep Pedrals, Bernat Puigdollers, Bàrbara Raubert, Martí Sales, Sergi Sánchez, Martínez, Marc Serena, Núria Vidal | Correcció textos Txell Coll, Rafael Soler | Directora de Solucions Creatives IPR Carlota Falco | Directora E-Commerce i Comercial Aroa Cervantes | Responsable de Comunicació i Sponsor Clara Narvión | Cap de Branded Content Begoña García Carteron | Social Manager Alba Abelló | Responsable de Programàtica i Adops Digitals Henar Pérez | CRM Specialist TOS Quim Almansa | Adjunta Direcció General de Negoci Vanessa González | Màrqueting i Comercial Esther Andrés, Mercè Llubera, Carol Martínez, Marina Quer | Coordinació de publicitat Carme Mingo Fabregat | Administració i Finances Guillem Catena, Eduard Poch, Marta Tapia | Edita Time Out Spain Media SL. Reservats tots els drets. Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Impressió Rotocobri | Distribució Suscripcions | Dipòsit legal B-44772-2010 ISSN 1888-3850 | Time Out Digital ISSN 2462-3385 | Exempiar gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Difusió controlada per:

pgd

Imprimim en paper reciclat i reutilitzem amb materials 100% compostables

BODEGA LA PALMA

1935

GASTRO - BODEGA

Som un dels locals més carismàtics del Barri Gòtic de Barcelona,
amb més de 80 anys d'història.

Combinem la cuina tradicional catalana amb tocs innovadors
amb una àmplia carta de vins i caves.

De dilluns a dissabte, de 12 a 17h i de 18:30 a 00h.

La Palma de Sant Just 7 · 08002 Barcelona // 933150656

 @BodegaLaPalma

 /BodegaPalma

NITS BRI- LLANTS

Hi ha ciutats com Amsterdam, Nova York, Tòquio i Londres on tenen una alcaldia nocturna. Han entès que la nit funciona amb una lògica diferent. Mentre això no arriba a Barcelona, en aquestes pàgines et donem pistes per viure-la
Per **Marc Serena**

Quan es fa fosc

Tot té un inici

Fa molt que no surts,
i saps que ja és hora.
Deixa't emportar

Laut

CITY HALL

Quilòmetre zero

On podem anar un dilluns a ballar fins a les 5 de la matinada? Moltes coses comencen a plaça de Catalunya i també allà, a l'inici amb la Rambla, hi ha el City Hall. Els dilluns són les nits dels estudiants Erasmus i dels qui van a jugar al *beer pong*. Té nom d'esport però en realitat és una excusa per beure cervesa. Al voltant de l'entrada del City Hall hi sol haver relacions públiques repartint invitacions. Un cop dins, l'interior té dues sales sense res gaire especial, però per algun lloc es comença, no?

→ Rambla de Catalunya, 2.

M: Plaça de Catalunya. 660 769 865.
0-15 €. cityhallbarcelona.com

LAUT

Sessions maratonianes

Un passadís estret i allargat ens condueix a una sala impecable per ballar música electrònica o per escoltar-la en còmodes sofàs. Detant en tant, s'hi pot trobar el DJ Lucient punxant dotze hores de manera ininterrompuda. Algunes nits comencen a les 5 de la tarda... i va fent. Les platines lessitua al mig i fascina veure'l en acció en 360 graus. El so del local és poderós i venen begudes energètiques amb base de mate per resistir. Són detallistes, amb la il·luminació i la cartelleria. Hi caben unes 200 persones però, si s'hi va tard, sol estar ple.

→ Vila i Vilà, 61 bis. M: Paral·lel. 9-10 €.
laut.es

Els bàsics

CANDY DARLING

No fa gaire que ha obert, però ja té una bona colla de parroquians: bar underground i d'ambient queer amb sofàs, llums de neó i pista de ball. De vegades, t'hi pots trobar espectacles de drag o burlesc.

@candydarlingbar

MARULA

Al Marula tothom hi ha estat, almenys, un cop a la vida: sala amb bona selecció de música negra. Comences el vespre ballant Michael Jackson i ves a saber com acabes. Aquest pot ser un bon punt de partida.

marulacafe.com

SALA UPLOAD

Una imperdible de la nit barcelonina. I, a més, guanyadora al premi Time Out a Millor Sala del 2019. Amants del garage, de la psicodèlia i dels *sixties*, aquesta pista amb rajoles que recorden *Twin Peaks* és el vostre lloc.

sala-upload.com

Viu la nit

FÚRIA QUEER

Purpurina subterrània

Una bona opció per als diumenges a la tarda és la pista de ball subterrània de la Sala Sidecar. Allà hi ha les festes *Fúria queer* on, tot i el nom, les primeres hores són calma. Ofereixen maquillatge, laca, enganxines i roba per transvestir-se. Pot ser un bon lloc per provar-ho per primera vegada i celebrar-ho ballant Princess Nokia. També es pot escapar dels decibels i conversar al bar amb amigues. Per si no ets vols perdre aquesta festa: convoquen a través del Facebook *FuriAqueer*!

→ Plaça Reial, 7. M: Jaume I.

93 317 76 66. 0-10 €. sidecar.es

ABAIXADORS10

Festes creatives

Què prefereixes: una deliciosa cocteleria o una bona pista de ball? Primavera Sound va obrir un local que permet no haver d'escollir. Es diu Abaixadors 10 i es troba en un antic palauet modernista. Els lavabos són d'avantguarda i, entre la clientela, molts artistes i creatius, o sigui, autònoms precaris que de nit semblen publicistes d'èxit. Sobresurten les festes drag de La Logia, creades per la jove Azabel. Informen a través del seu instagram: @lalogiaparty.

→ Abaixadors, 10. M: Jaume I.

93 461 91 24. 0-10 €. @abaixadors10

CARLA STEP

Abaixadors10

Cau la nit

Estàs perdut

Ja t'has embolicat més del compte: assumeix les conseqüències

RED58

Techno setinat

És un petit local de fosc vermellós que podria trobar-se al mig de Berlín, però és a l'Eixample i els responsables són dos veneçolans residents a la ciutat. Red58 va obrir el 2017 i ara és un petit temple per als qui es prenen la música techno seriosament. L'equip deso és portentós i sol haver-hi turistes i un públic jove, abduït pels ritmes sincopats. Obre les nits de divendres i dissabte fins a les 6 del matí, però també en ocasions especials. Val la pena comprar anticipadament l'entrada perquè surti més econòmica.

→ Consell de Cent, 280. M: Catalunya.
93 488 08 67. 25-30 €. red58club.com

SALA VOL

Estimeu el proïsme

Aquesta és la frase que amb un segell estampen a la mà just quan hi entres. Hi ha alguna declaració d'intencions millor? Està clar que no. L'antiga BeGood ara és Vol, una sala de concerts que gestiona la cooperativa L'Afluent. Busquen propostes musicals fora del circuit més comercial: val la pena anar revisant la programació. Hi trobareu cervesa sense gluten, homes amb bigotet prim i vi del Penedès. Les parets negres fan que el protagonisme sigui per al que hi passa a dins i res més. Que bonic és llançar-se... i caure en bones mans.

→ Sancho d'Àvila, 78. M: Glòries. 0-15 €.
salavol.com

Els bàsics

SALA RAZZMATAZZ

És d'aquelles apostes segures perquè hi pots anar amb el grup d'amics més variat. Discoteca amb cinc sales de diferents estils per ballar. Us podeu escampar durant tota la nit, ja us trobeu a la sortida.
salarazzmatazz.com

SALA APOLO

Mai falla, i a més ara està remodelada. A dalt, la sala per ballar els sons més foscos. A baix, el moment de deshinibir-te amb l'indie pop i recordar amb nostàlgia els temps passats. No manis sense provar el fotomaton.
sala-apolo.com

FREEDONIA

Associació salvatge

Algún dia algú agafarà el terra dels lavabos del Freedonia i el penjarà a les parets d'un museu d'art contemporani. Els crítics diran que recorda el magma volcànic i ho vincularan amb el pobre Pollock. Mentre això no passi, l'atractiu del Freedonia del Raval és la música que sona a les dues sales i les cerveses barates. Hi ha un sofà i un piano atrotinats, l'ambient és allò que els anglesos en diuen *low-key*. És una associació i cal fer-se'n soci per entrar. És possible que t'acabis fent amic de tota la sala.

→ Lleialtat, 6. M: Paral·lel.
686 925 332. 0-12€. freedonia.eu

SALA TARO

Essència rock

Al barri de Sants hi ha expectació per la pròxima obertura de La Deskomunal, una cooperativa que reunirà Kop de Mà i Koitton Club, on s'espera que sigui potent l'espai gastronòmic i cultural. Mentre això no arriba, a l'espai on hi havia el mític Koitton ara hi ha la Sala Taro. Quan hi ha concerts, cal pagar entrada. Si no, és un bar d'entrada lliure per als que encara s'emocionen amb bateria-guitarra-baix. Serveixen cerveses per menys de 3 euros, Fritz-kola i xarrups de Thunder Bitch. No es pot demanar més.

→ Rosend Arús, 9. M: Plaça de Sants. Gratis.
facebook.com/SalaTaro

Freedonia

Fins que surti el sol

Prohibit dormir

Demà diràs que no tornes a sortir mai més. Avui encara no

Glove party

Viu la nit

BANANAS PARTY

Homes ardents

Hi ha mascles barbuts i adolescents serafins. Però tots s'aturen quan a l'entrada hi veuen la reproducció gegant d'un plàtan. A vegades s'hi fan una selfie, d'altres riuen o el freguen perquè els doni sort. Les festes *I'm going bananas* tenen el plàtan com a subtil tema central. Són els dissabtes a l'enorme Sala Tango. Hi ha làsers multicolors, sofàs per poder arrambar i dues pistes on cantar amb totes les forces l'últim hit de Dua Lipa. Qui s'avorreix aquí és perquè vol.

→ Diputació, 94. M: Rocafort.

610 857 817. 12-15 €.

GLOVE PARTY

La festa del moment

Hi ha festes en naus industrials estranyes, d'altres on la cosa no s'anima, n'hi ha de tant fredes que ni els glaçons es desfan... Però també hi ha les *Glove party*, on sembla que els astres conflueixen. Es fa al This Side Up i estan plenes de gent amb carisma. Hi ha perruques, fluïdesa, italo disco i molts morrejos per metro quadrat. L'ambient festiu aquí s'encomana. Si hi aneu i al final us ho repenseu, al costat, al Jardí de les Tres Xemeneies hi sol haver una colleta que vibra sense pagar.

→ Paral·lel, 37. M: Drassanes.

692 62 47 55. 6-15 €.

CANELA

Germanor llatina

A Canela, l'antiga KGB, les nits són eufòriques. Aquest club llatí de Gràcia és d'altres temperatures. Un DJ animadors s'encarrega de mantenir l'ambient amb dedicatòries i regalant ampolles de whisky a les taules més animades. És un lloc ideal per a aniversaris, ja que permet celebrar-ho amb una ampolla de Moët & Chandon amb una bengala i pastissos de dolços... amb bengala també si cal. Minifaldilles, *shisha*, escots *old-school* i la música de Miami. És fàcil sortir acompanyat, si és que aconsegueixes sortir.

→ Ca l'Alegre de Dalt, 55. M: Joanic.

674 478 685. 10 €. @caneladiscoteca

SALA MOOG

'Moog your body'

Uns minuts abans de les 6 del matí s'obren els llums i n'hi ha que segueixen ballant com si res hagués passat. L'última de tancar és la pista de baix, on hi ha tralla tecno i flaixos. Zona reservada per als valents de veritat. La saleta de dalt, encerclada de vidres, té la música petarda. Si s'hagués de resumir en una cançó: *Girls just want to have fun* de Cyndi Lauper. La veritat és que els clàssics ho són per alguna cosa i el Moog porta des del 1996 sense treva. Les nits són mítiques i és possible que aquí comenci tot. No hi ha Moog sense after de rigor.

→ Arc del Teatre, 3. M: Drassanes.

933 19 17 89. 5-12 €. moogbarcelona.com

Moog

Love Off

Sant Valentí

Les nostres relacions han canviat: repensem el mite de la mitja taronja?

Per Anna Pacheco

“La imatge que jo tinc d’una vida afectiva menys perillosa és molt vodevil i molta purpurina”. Són paraules de l’escriptora Brigitte Vasallo. Aquest any coorganitza la segona edició del *Me cago en el amor party*, una festa que vol “desmitificar l’amor, desdramatitzar-lo”. I contraprogramen el dia més embafador de l’any, Sant Valentí. Vasallo, autora de *Pensamiento monógamo, terror poliamoroso* (La Oveja Roja, 2018), proposa repensar les nostres relacions sexoafectives i tot el que comporten: gelosia, dependència, abandonament, infidelitats, mentides... Et sonen, seguríssim. “L’amor romàntic ens ha conduït a una falta d’autonomia emocional. Hem de recuperar l’agència de l’amor. Els nostres sentiments, els nostres amors, són nostres”, assegura

Vasallo. Pot semblar una premissa senzilla, però no és gens fàcil de complir. Estem programades per estimar i relacionar-nos normativament: el mite de l’exclusivitat (estimar una sola persona) i la jerarquització dels afectes (la idea que només una persona, la mitja taronja, és la que et completa) són això: mites. Arrelats, per cert, a una instal·lada tradició cristiana. Vasallo defensa al seu llibre que el sistema actual dels afectes és “opressor” en tant que genera violències.

Juana Dolores, actriu i poeta, autora de l’espectacle *Massa diva per a un moviment assembleari*, creu també que el feminisme ha d’aspirar a “alliberar-nos de la sensació de permanent alerta cada cop que iniciem una relació”. El masclisme, en més o menys intensitat, sempre és present. Per si

Per celebrar els nous amors

Quatre idees per fugir del 14 de febrer més convencional i reivindicar la diversitat afectiva

Me cago en el amor party II

A la Sala Apolo tens el sarau definitiu organitzat pel col·lectiu CCCHUSMA, en què col·labora activament la Brigitte Vasallo. Des de Shakira fins a Rocío Jurado o Calle 13. Aquí l’amor es deforma amb l’ajuda de hits. Hi participen la poeta Txus Garcia, l’actriu Itziar Castro i l’activista LGTBI+ Ruben Serrano. Festassa per disfrutar en grup. Refugia’t aquí dels sopars romàntics. Reserveu les entrades a sala-apolo.com.

→ SALA APOLO. M: Paral·lel. 19 h. 5 €.

Tarot Chiquita Room

Consultes de tarot per a parelles, trios i altres sistemes amorosos, així ho especifiquen al post d’Instagram. Les lectures estan pensades perquè tots els membres de la relació (sí, tots) es deixin emportar per les prediccions de la tarotista. Es recomana reservar cita anticipada a hola@chiquitaroom.com. L’espai Chiquita Room vol celebrar d’aquesta manera que existeixen altres formes d’estimar-se.

→ CHIQUITA ROOM. Villarroel, 25. M: Urgell. Tot el dia. 22 €.

“Som naturalment i escandalosament poliamorosos”

quedava algun dubte: les dones són les més perjudicades del nostre sistema amorós. Els feminicidis (“la vaig assassinar perquè era meva”) són la més cruenta expressió d’una forma mal entesa d’amor, que no és altra cosa que possessió.

Noves masculinitats

“L’única masculinitat alternativa és la que no tracta la resta d’homes com a possibles amenaces ni les dones com a cossos colonitzables”, explica l’escriptor Antonio J. Rodríguez, que a l’abril publicarà *La nueva masculinidad de siempre* (Anagrama, 2020). Ell descriu el nostre règim sexoafectiu com a “obsolet i reaccionari, un disbarat”. La idea d’“el teu cos em pertany” ens porta a relacions basades en la colonització dels altres. Per ell, la destrucció del pensament heterosexual és una conseqüència natural de la conversa feminista. “No podem fer una altra cosa, no podem arribar fins aquí i fer veure que això no passa”. “L’amor plural no és un sistema infal·lible, lliure de problemes, però el pensament heterosexual tampoc ho és, i a més l’hem construït en contra de les nostres llibertats”, rebla Rodríguez.

Amors radicals

Trios, poliamor, anarquia relacional... Com deconstruïm l’amor romàntic? Passa necessàriament per mantenir sexe amb

“El nostre règim sexoafectiu és obsolet i reaccionari, un disbarat”

altres persones? Per la Juana Dolores, “presentar el poliamor com l’alternativa definitiva” és reduccionista. Per ella, la reivindicació ha d’anar cap a uns “amors col·lectius, no binominals”. Es tracta de poder estimar més i millor diverses persones. No parlem només d’amants. Brigitte Vasallo reivindica, per exemple, la radicalitat de posar l’amistat al centre, o de teixir llaços veïnals portant una sopa a la veïna del quart. Les cures afectives són essencials. Vasallo clama a la tranquil·litat a l’hora de discutir o establir els pactes amb les nostres parelles. “Tranquil·litat i autocures”, diu. “Som naturalment i escandalosament poliamorosos”, conclou la Juana Dolores. Potser només es tracta d’entendre això. ■

Monòlegs antiromàntics

Les còmiques Ana Polo i Oye Sherman se citen a Abaixadors10 a dir la seva sobre l’amor i el desamor. Passar una bona estona, rient, el dia de Sant Valentí és possiblement el pla més infal·lible. Després, Evripidis and his Tragedies conqueriran la sala amb una celebració participativa de música i versions sobre l’amor al voltant del seu piano. Amor però de rialles, ja m’enteneu.

→ ABAIXADORS10. Abaixadors, 10. M: Jaume I. De les 20 fins a les 2 h. 3,50 €.

Orgasmes x 1.000

“Ni roses ni bombons, regala’t plaer”. Espai reservat només per a dones que es proposa abordar el gran tabú de la sexualitat femenina: l’orgasme femení. La Marta Diport, educadora i terapeuta sexual, imparteix a l’Espai Elsa un taller per redescobrir la nostra sexualitat. Si t’hi apuntes tornaràs a riure i gaudir de la sexualitat en un ambient segur i de comoditat.

→ ESPAI ELSA. Marina, 132 baixos. M: Marina. De 10.30 a 14 h. De 36 a 45 €.

Coses per fer

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/que-fer

'Museum of the Moon',
de Luke Jerram

LEEDS LIVING

El gran museu de la llum

El Poblenou torna a acollir el Llum BCN, un festival d'exploració lumínica que us enlluernarà. L'Erica Aspas segueix el làser verd

'Làser II', de l'Estudi
Antoni Arola

No t'avorriràs si mires
timeout.cat/febrer

SI HEU ANAT al festival Llum BCN, ja sabeu que requereix calçar còmode i ganes de caminar perquè la quarantena d'instal·lacions –dels professionals i de les escoles– que li donen vida s'estenen per unes dotze illes de cases del Poblenou, el districte més innovador de la ciutat. Sense perdre de vista l'Off Llum BCN, el circuit alternatiu creat per Poblenou Urban District i que compta amb quinze instal·lacions lumíniques de petit i mitjà format.

Aquest any el Llum BCN celebra la novena edició del 14 al 16 de febrer i arribarà a 57 espais de la ciutat, i els transformarà

per complet gràcies a la llum, la tecnologia digital i la imatge en moviment.

El festival és un laboratori d'experimentació per a artistes d'arreu i també per al talent de casa –hi ha setze instal·lacions d'aquí i nou d'internacionals–, el lloc on veure coses que els vostres ulls no havien experimentat fins ara, per pensar en el futur sense deixar de banda el passat. De fet, un dels noms més importants del festival és Julio Le Parc, pioner en la creació d'art cinètic i lumínic que intervindrà la façana del DHUB amb *Metamorfosis*, un conjunt d'obres que "cobren una nova vida, que es creen de nou afegint el temps passat i la

DE QUÈ VA...

Novena edició del festival Llum BCN.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per veure instal·lacions que transformen la realitat.

→ Diversos espais del Poblenou. De dv. 14 a dg. 16. A partir de les 19 hores. Gratis.
barcelona.cat/llumbcn

complicitat que neix entre ells, projectades en una façana que imposa la seva forma", segons explica Le Parc.

Obres mestres

Amb *Museum of the Moon*, Luke Jerram també intervindrà el DHUB, en concret el seu estany, on veurem una gran reproducció flotant de la lluna que serà, segur, una de les obres més fotografiades d'enguany. Des de l'organització també destaquen el monòlit de dades d'Ouchhh, l'estructura digital més gran mai vista a Barcelona –diuen– que trobareu al Parc del Campus Audiovisual del 22@; i l'homenatge a les dones que

'Metamorfosis',
instal·lació de
Julio Le Parc

FELIPE DURAN

van treballar a la fàbrica tèxtil de Cal l'Aranyó que Alba G. Corral ha fet a la façana de l'antiga fàbrica, avui dia el Campus del Poblenou de la Universitat Pompeu Fabra. Però si us agraden les experiències intenses, a l'Espai 88 Kurt Hentschlagger ens submergirà en la foscor més profunda a *Sol*. Els mòbils i càmeres es deixen en entrar en una bossa precintada i us dispararan llampegades que jugaran amb la vostra retina i percepció. No és apte per a menors de 12 anys, persones amb epilèpsia i sensibilitat als ulls. També teniu propostes que agradaran als més petits, com el videojoc interactiu *Here be*

dragons, i l'Estudi Antoni Arola tornarà a projectar el seu làser que ens guiarà com l'estrella d'Orient.

El més nou

Per primera vegada, el festival compta amb l'espai Àgora, on els artistes i els estudiants participants podran trobar-se i fer *networking*, i el Hackaton, on els equips participants tindran 24 hores per desenvolupar un prototip d'instal·lació. I per fer-vos l'experiència més fàcil, també han creat l'app del festival, on trobareu un mapa amb cada instal·lació per no donar voltes i sempre veure el mateix! ■

CARN AVAL

Del 20 al 26 de febrer

L'arribó del Rei Carnestoltes

20 de febrer, Dijous Gras

18 h a la Plaça Reial
Benvinguda i inici de la cercavila.

18.45 h al Palau de la Virreina
Espectacle, Taronjada i castell de focs.

Donem plegats la benvinguda al Rei Carnestoltes!
Posa't la màscara, fes abraçades i no t'estiguis de res, que el Carnaval de Barcelona cura les penes i l'estrès!

#CarnavalBCN
barcelona.cat/carnaval

Ajuntament de
Barcelona

AFTER THE PARTY

Cia. Thomas Noone Dance
21, 22 de febrer
20:30h

Thomas Noone, Premi Ciutat de Barcelona, dansa amb el seu alter ego, un titella.

SAT! TEATRE
Neopàtria 54, Barcelona
T. 933457930
www.sat-teatre.cat

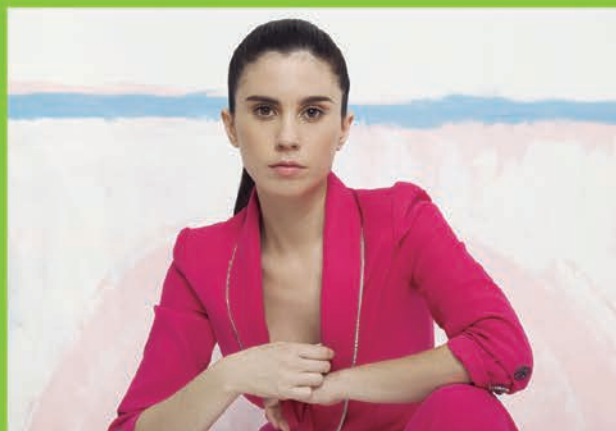
Venda d'entrades
Online (www.sat-teatre.cat)
i a la taquilla del teatre
(1 hora abans de l'espectacle)

sat!
teatre

CAP DE SETMANA IDEAL

Divendres

Javiera Mena+EgoSEX

Segueix el Let's Festival amb la força de la xilena Javiera Mena, que torna a Barcelona amb els temes d'*Espejo* (2018) i els hits amb els quals fa anys que ens escalfa. Abans, pugen dalt de l'escenari EgoSEX i la seva barreja de música i espiritualitat.

→ Sala Salamandra. M: Av. Carrilet. 20.30 h. 16-20 €,

ON TROBO LA MEVA REVISTA TIME OUT?

Descobreix els més de
150 punts a Barcelona

Entra a surtalcarrer.timeout.cat

TimeOut
BARCELONA

CLUBS

Libido

Aquesta festa celebra dotze anys amb el referent del house de Chicago, Chez Damier, i amb els dos fundadors del sarau, Pau Roca i Gon.

→ Sala Apolo. M: Paral·lel.
00.30 h. 17 €.

MÚSICA

Hey Chico!!

Fanàtics de la música dels 50, la nostàlgia us guiarà fins al concert de l'Enma Fernández i companyia. Prepareu els malucs!

→ Centre Cívic Matas i Ramis. M: Horta. 21 h. Gratis.

LGTBI+

'Tránsito'

Projecció d'aquest curt documental de la fotògrafa Hanna Jarzabek sobre dones trans que van començar el seu canvi en l'edat adulta.

→ Biblioteca Nou Barris.
M: Lluçmajor. 18.30 h. Gratis.

Més plans a timeout.cat/cap-de-setmana

Dissabte

CINEMA

Pre Mecal

Abans que comenci el festival de curts i animació Mecal, el 19 de març, ara en tenim un aperitiu amb sessions al voltant de dos temes: videoclips i publicitat creativa.

→ Abaixadors10.

M: Jaume I. 20 h. 4 €.

MÚSICA

Minifestival

El Minifestival de Música Independent celebra 25 edicions amb una gran nit amb els concerts de The Orchids, Emily Jane White, Sarah Nixey, Die Katapult, Happy Accidents, Marinho i Veiculo Longo.

→ Les Basses. M: Vilapicina.

17 h. 11-14 €.

No más caballitos poni

Hidrogenesse i Maria Reis, meitat de Pega Monstro, participen en aquesta festa solidària en favor de la Protectora de Cavalls ADE, que rescata ponis, cavalls i qualsevol animal que ho necessiti des del 2001.

→ La [2] de l'Apolo. M: Paral·lel. 21 h. 12-14 €.

Diumenge

eDreams Mitja Marató

21 kilòmetres que recorren punts emblemàtics de la ciutat. No us animeu?

→ Passeig Pujades. M: Arc de Triomf. 8.45 h.

MÀGIA

'Confidències d'un prestidigitador'

Enric Magoo és el director del Festival de Màgia de Badalona i en aquesta obra inèdita ens parla de tot allò màgic que no es veu a l'escenari.

→ Teatre Principal.

M: Badalona-Pompeu Fabra. 19 h. 12 €.

CINEMA

Xcèntric

Una selecció de films on veurem treballs que mostren la part visible de la música.

→ CCCB. M: Universitat.

18.30 h. 4 €.

BAIRTS

BARCELONA ARTS ON STAGE

Divendres de febrer

IMPRO SIDE STORY

UN ESPECTACLE D'IMPROVISACIÓ MUSICAL SENSE GUIÓ NI PARTITURA

THE BEATLES

15 de març

ABBAY ROAD 50TH ANNIVERSARY TOUR

THE BEATLES SHOW

20 i 21 de març

BROTHERS IN BAND

Alchemy DIRE sTRAITS Re-Live

20 d'abril

ERLEND ØYE & LA COMITIVA

GUITAR BCN 2020

el Periódico

Nivell Publicitari

ARCOIRIS

de

BTM

VENDA D'ENTRADES

BAIRTS.CAT

Horari taquilles. De dimecres a divendres de 17 a 20 hores i 2 hores abans de cada espectacle. T. 93 324 84 92

Amb la canalla

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/nens

A prop de casa

EL BARCELONA DISTRICTE

Cultural, el circuit cultural pels barris, ja ha llançat la programació del proper trimestre i el públic infantil té molt on triar. Hem fet una selecció de les obres que podreu gaudir amb la canalla els pròxims dies.

Els Aupa Quartet us conviden a jugar amb els instruments –violí, viola i violoncel– al seu *Laboratori sonor*, per fer música amb el nostre cos i a compondre melodies divertides sense perdre l'esperit lúdic. Els teniu divendres 14 a les 18 h al Centre Cívic Joan Oliver-Pere IV.

En David Candelich i en Jordi Massón Circ Vermut i, a més d'acrobàcies i trucs impossibles, el seu espectacle *Ni capni peus* –que es farà a l'exterior del Centre Cívic Barceloneta el divendres 21 de febrer a les 18 h– promet quilos i quilos de rialles.

I no deixem encara el circ. Mireia Miracle Company porta

DE QUÈ VA...

Espectacles familiars dins del Barcelona Districte Cultural.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè són peces molt ben triades i gratis!

al Barcelona Districte Cultural *Rojo*, un espectacle per a nens i nenes de més de 4 anys on l'actriu fa una exhibició de la seva habilitat com a clown, però també hi ha dansa i improvisació amb el públic. Aquesta mena de nina us enlluernarà amb la seva innocència i simpatia. Si la voleu veure, passeu pel Centre Cívic Zona Nord dissabte 15 a les 19.30 h.

Tenim música i teatre i amb una dosi de cinema ja fem el menú complet. El Petit Kinosauze proposa *Tipitips: qui juga?*, un film d'animació per a infants de més de 2 anys amb dibuixos simples i on es parla de situacions quotidianes com fer la compra o passar la nit a casa d'un amic. Es projecta divendres 14 a les 18 h al Centre Cívic Barceloneta. ■ Erica Aspas

MIREIA MIRACLE

simon
LIGHT UP EXHIBITIONS

MINI

FEEL

GLORIES

Colonial

LA VANGUARDIA

LLUM
BCN FESTIVAL
D'ARTS
LUMINÍQUES

14 ↔ 16 FEB

barcelona.cat/llumbcn

#LLumBCN20

BARCELONA
CULTURA

Ajuntament de
Barcelona

Aquest Sant Valentí...

...ALL YOU NEED
IS FOOD

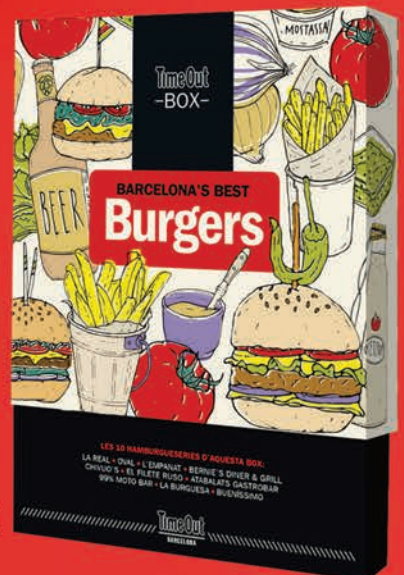
10 de les millors hamburgueseries
de Barcelona a meitat de preu!
Compra la teva BOX per 19,95 € a
timeout.cat/boxburgers

TimeOut

La pots recollir a:

PANGEA
THE TRAVEL STORE

Fàbrica Moritz Backstage

Plans contra el fred!

Quatre propostes perquè gaudiu dels últims dies d'hivern amb calçots, menús irresistibles, molta música i cerveses Moritz

QUE EL FRED no us aturi! Encara queden dies perquè el bon temps arribi i ja no marxi, però això no significa que ens hàgim de quedar tancats a casa. Com cada dia de l'any, Barcelona està plena d'activitats per fer, i aquí us expliquem aquelles quatre que subratllareu ben fort en les vostres agendes. Des de plans *foodies* a plans artístics i musicals!

Calçotada Urbana

Amb el que portem d'hivern segur que ja heu fet unes quantes calçotades, però ara us n'espera una de ben diferent! El 22 de febrer el soterrani de la Fàbrica Moritz Barcelona serà l'escenari d'una Calçotada Urbana on trobareu les sis varietats de Moritz Fresca sense pasteuritzar, una gastronomia immillorable de la mà del xef de la casa, Jordi Vilà, i la rumba catalana d'Arrels de

Gràcia per animar la festa. Aconseguiu la vostra entrada al web de la Fàbrica, a la Moritz Store o a la mateixa taquilla el dia de la festa; inclou una Moritz de 50 cl, vint calçots amb romesco i pitet i guants. I també hi haurà bufets gastronòmics amb oferta de menjar i cerveses.

→ Fàbrica Moritz Barcelona. Ronda de Sant Antoni, 41.
M: Sant Antoni. Ds. 22, de 13 a 18 h. 20 €. Aforament limitat.
fabricamoritzbarcelona.com

Tasteu la nova carta

A la cerveseria de la Fàbrica Moritz Barcelona estrenen la carta més cervesera del món: el 70% dels plats estan fets amb cerveses fresques i sense pasteuritzar, elaborades a la microcerveseria de la Fàbrica Moritz. En aquesta carta, creada per Jordi Vilà, el director gastronòmic de Moritz, hi trobareu una oferta renovada,

com el pollastró 0,0, ideal per a tota la família i marinat amb cervesa Moritz 0,0, farigola, romaní i llimona; i el pollastró Moritz 7, marinat amb pebre vermell, curri vermell i vinagre de maduixa. També hi han introduït plats XXL com el braó de porc amb una marinada de set dies amb espècies i Moritz 7; la gran salsitxa amb xucrut de Moritz Original i patates gratinades, i l'anomenada Gran Cadira de Pollastre (1.200 grams), marinada amb Moritz Original. Assaboreiu les genialitats culinàries més cerveseres!

→ Fàbrica Moritz Barcelona. M: Sant Antoni. moritz.com

Torna la música!

L'espera s'ha fet llarga, però ja és l'hora de tornar a vibrar al ritme de la música: dissabte 15 la banda de Pedro Pastor donarà el tret de sortida al nou cicle de sis concerts

Calçotada Urbana

Palo Market Fest

**Dies
d'allò més
complets
per dir
adeu al
fred i a
l'hivern!**

Fàbrica Moritz Barcelona

íntims de Fàbrica Moritz Backstage. Si encara no heu ballat i cantat en cap d'ells, ara és el moment per fer-ho! I és que aquest cicle destaca per l'espontaneïtat, la improvisació, la naturalitat i, sobretot, la proximitat i connexió que s'estableix entre banda i públic. Una oportunitat única per viure la música de prop. Podeu aconseguir les vostres entrades al web de Wegow.

→ Fàbrica Moritz Barcelona. M: Sant Antoni. Ds. 15, 21 h.
moritz.com

Woman Power al Palo Market Fest

Recordeu aquestes dues dates perquè el cap de setmana del 29 de febrer i l'1 de març arriba al Palo Market Fest una edició molt especial, la Woman Power! En aquestes dues jornades, es visibilitzaran les creadores pioneres que ens inspiren amb la seva feina i que ens ajuden a descobrir

noves mirades de l'art i del món. Com és habitual, el ritme no parará en tots dos dies, però en aquesta ocasió només hi sentirem veus de dones que desprenen un estil únic. És el cas de Clara Peya, Aleesha Rose, Queral Lahoz, Indee Style i Tonia Richardson, entre altres. A més, també es farà valdre el talent creatiu femení en altres àmbits com el disseny, la gastronomia i l'artesanía contemporània. I com ja és tradició en aquesta festa de cap de setmana, podreu assaborir cuines d'arreu del món als *foodtrucks*, com les pizzes italianes fetes amb ingredients locals d'Una Pizza, la fusió tailandesa, japonesa i xinesa amb un toc local de Yong Wang Chef i l'autèntica gastronomia argentina de Dos Boludos. I tot maridat amb una Moritz ben fresca!

→ Palo Market Fest. Pellaires, 30. M: Selva del Mar. Ds. 29 de febrer i dg. 1 de març. palomarketfest.com

Cinema

Coordina Josep Lambies
timeout.cat/cine

Els amors líquids

Parlem amb Abel Góngora, un animador català establert al Japó. Per Josep Lambies

FER-SE CAMÍ EN la indústria de l'anime no és una missió fàcil, però el barceloní Abel Góngora se'n va sortir gràcies a un cop de sort inesperat. "Jo treballava a França, en una empresa que feia còmics i videojocs d'estètica manga -diu-. En una ocasió ens van dur al Japó, per fer un petit projecte, i sense ni tan sols buscar-ho un bon dia em vaig trobar a l'estudi Science Saru". Poca broma, ara és un dels homes

de confiança de Masaaki Yuasa, amb qui acaba de fer *El amor está en el agua*, una pel·lícula preciosa, tràgica, entre la mort i la vida.

Abans de res, ens capbussem en els orígens de la producció. "El primer dia, Yuasa ens va reunir en una sala i ens va ensenyar el croquis d'una idea que tenia al cap -recorda Góngora-. Era un dibuix molt simple, un esbós. S'hi veien els dos joves flotant dins del mar. Ni tan sols no ens va explicar de què anava la història, però tots vam entendre quina era la pel·lícula que estàvem a punt de començar". Tracta d'una noia real que estudia oceanografia i practica surf i d'un noi fantasma que s'encarna dins l'aigua quan ella li canta una cançó.

Les línies més flamants d'una animació d'essència popes combinen amb les textures líquides i ondulants de les seqüències d'amor, sobretot a partir del moment en què el fantasma s'apareix dins d'una

"Sense buscar-ho, un dia em vaig trobar treballant a l'estudi Science Saru"

marsopa de plàstic transparent connectada a una mànega, com un cos artificial. "Yuasa volia fer una història dramàtica amb un component fantàstic, on hi ha una persona que mor i es materialitza en el medi aquàtic. Ell té una autèntica obsessió amb l'aigua, que ja havia explorat a *Lu over the wall*. L'aigua dona molt de joc, perquè és viva, orgànica, i des d'un punt de vista gràfic produeix efectes màgics".

Góngora diu que, durant el procés de treball, ell i Yuasa amb prou feines es van veure. Science Saru és una gran factoria de cinema i sèries, i sempre hi ha molts productes creant-se en paral·lel que mantenen el mestre ocupat. "Hem tingut una relació constant, però per escrit, sempre en paper. Ell és un home molt tradicional i

evita adaptar-se al món digital, així que em feia arribar totes les indicacions i correccions dins d'un sobre". En som fans. ■

Sinónimos

ESTRENA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...

Un jove israelià arriba a París.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

El debutant Tom Mercier hauria de guanyar tots els premis al millor actor que hi hagi.

→ Dir. Nadav Lapid
(França i Israel, 2019).
120 min.

A **NADAV LAPID** li agraden els personatges tèrbols, enigmàtics, insubornables a l'hora d'aferriar-se irracionalment a les seves contradiccions. Ho va demostrar a *La professora de parvulari* (2014), una faula inquietant en què una mestra indòmita esdevenia la protectora d'un nen misteriós amb vocació de poeta. I ho confirma ara a *Sinónimos*, no menys esquiva i relliscosa, on el que fa és seguir la pista d'un jove exmilitar israelià que es presenta a París amb ganes d'oblidar-se de qui és i d'on ve.

Amb aquest material, Lapid hauria pogut construir una pel·lícula explícitament política sobre una determinada cultura jueva que barreja sense escrúpols fanatisme religiós i obsessió militarista. En lloc d'això, però, fuig de les solucions fàcils i s'inclina cap a una reflexió sobre les identitats culturals vistes com una ficció, un relat personal i col·lectiu que ens obstem a mantenir fins i tot quan la realitat el desmenteix.

No espereu trobar aquí una trama fàcil o confortable. En el si d'una posada en escena extremadament física, Lapid utilitza el cos i el llenguatge del seu actor per enfrontar-lo violentament amb l'entorn, amb els parisencs que coneix i amb la ciutat que vol conquerir, i fer-lo testimoni d'una Europa decadent incapaç de reconciliar-se amb les seves arrels. I és així com, en un to personalíssim, entre la comèdia de l'absurd i la crònica ferotge, *Sinónimos* esdevé ara per ara la millor pel·lícula de la cartellera. ■ **Carlos Losilla**

El amor está en el agua

DE QUÈ VA...

Una noia es retroba amb el fantasma del seu xicot dins de l'aigua.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè és un relat fantàstic ple de situacions insòlites.

→ Dir. Masaaki Yuasa
(Japó, 2019). 96 min.

EN L'ESCENA ACTUAL de l'anime, Masaaki Yuasa destaca pel traç elàstic que va dur a l'extrem a la sèrie *Devilman: Crybaby*, on l'abstracció psicodèlica retorçava els cossos en una voràgine de sexe i violència. *El amor está en el agua* retorna el dibuix del director a un terreny més figuratiu, on l'aigua esdevé un component fonamental. En Minato mor mentre practica surf i deixa la seva xicota Hinako paralitzada en un dol devastador. Un dia, la noia descobreix, taral·lejant la seva cançó preferida, l'espectre de l'estimat manifestant-se com un ens aquàtic, en un got d'aigua o en l'oceà. Es posa en marxa així una fantasia romàntica que esclata en situacions insòlites per acabar expressant, amb un lirisme cristal·lí, la impossibilitat de conservar el passat. ■ **Gerard Casau**

El huevo del dinosaurio

DE QUÈ VA...

A l'estepa mongola, una pastora acompanya un policia que vigila una dona morta.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

És una pel·lícula insòlita, en tots els sentits.

→ Dir. Wang Quan'an
(Mongòlia, 2019).
100 min.

GAIREBÉ TRETZE ANYS després que *La boda de Tuya* guanyés l'Os d'Or a Berlín, el director Wang Quan'an torna a Mongòlia per rodar un film que respecta la tradició i la cultura en un context completament contemporani. *El huevo del dinosaurio* és una pel·lícula diferent, com diferent és el món que retrata, aquesta estepa desèrtica on apareix el cadàver d'una dona nua. A partir d'un inici de cinema negre, no exempt d'humor, el film deriva cap a la història d'una pastora lliure, capaç d'enfrontar-se als llops i als homes amb la mateixa seguretat i tranquil·litat, un personatge fort, com ho era Tuya, interpretat per una actriu que mai havia fet cinema. Wang Quan'an té un estil personal que barreja la comèdia amb el drama, l'èpica amb el costumisme. ■ **Nuria Vidal**

DE QUÈ VA...
L'exili londinenc de Casanova.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Perquè parlar del crepuscle de Casanova és parlar de la mort de l'heteropatriarcat.

→ Dir. Benoît Jacquot
(França, 2019). 98 min.

Casanova, su último amor

NO ÉS EL Casanova priàpic, enfollit, d'en Fellini, ni el d'estar per casa d'Albert Serra. Tenint la cara de Vincent Lindon, podríem esperar-ne un seductor vestit de sexe, la virilitat sublimada d'un home que, exiliat a Londres a finals del segle XVIII, té el bon gust d'escandalitzar-se quan veu un ciutadà defecant en un parc mentre pensa en totes les dones que es pot emportar al llit en una ciutat que no coneix. Però Benoît Jacquot està interessat en la crisi de la masculinitat, i per això prefereix que Lindon, amb cara de circumstàncies, es passegi per la pantalla trobant precisament la sabata de son peu, la dona que li farà pagar amb la mateixa

moneda tants cors trencats. En realitat Jacquot sembla voler refer *Ese oscuro objeto del deseo* en clau de pel·lícula d'època, convertint el cos de la cortesana Marianne de Charpillon (una Stacy Martin gèlida com una rossa de Hitchcock) en una caixa forta que amaga una fórmula alquímica, aquella que ens diu com separar l'amor del desig. És una pena que el director de *L'adeu a la reina* s'enfronti a aquesta desmitificació del personatge de Casanova amb tanta fredor. Heus aquí una pel·lícula blava, que sembla transcórrer dins d'una glacera i que arriba a l'espectador amb una inexpressiva indiferència. ■ *Sergi Sánchez*

Q&A

Benoît Jacquot: les amistats perilloses

L'estètica dels llibertins del segle XVIII és una font d'inspiració inesgotable. Si més no, per a Benoît Jacquot. Fa cosa de 20 anys va rodar una pel·lícula sobre el marquès de Sade. Ara fa un retrat de Giacomo Casanova en plena decadència.

Què lliga aquests dos personatges a través del cinema?
Són gairebé de la mateixa època i tots

dos s'han convertit en estereotips que fins i tot hem incorporat al llenguatge. Diem que algú és sàdic o que algú que lliga molt és un casanova. Volia furgar en les seves vides més enllà del clixé.

Has fet altres pel·lícules d'època, com *L'adeu a la reina*. Com t'ho fas perquè no et quedi encarcerat?
Intento plantejar-me la història com si

passés en el present. Faig que els actors es belluguin i parlin com ho farien en la vida real. És com mirar els costums d'una altra època des d'una òptica actual.

M'agrada el tractament que fas de la llum i les ombres.

Amb el director de fotografia partíem del fet que en aquella època, després de la posta de sol, no es veia res. Creuar un carrer de Londres de nit era una aventura mortal. Dins de les cases, les flames de les espelmes no feien més que una subtil aurèola. Tot era tenebrós. ■ *Josep Lambies*

ENS AGRADA

El millor de la cartellera

SOLO NOS QUEDA BAILAR

Nervi, múscul, desig. Una paràbola sobre la repressió dels impulsos juvenils que transcorre en una escola de dansa on s'ensenya amb disciplina de ferro.

1917

En un pla seqüència delirant, Sam Mendes s'arrossega per les trinxeres de la Primera Guerra Mundial, entre nius de rates i cadàvers podrits. Una de les favorites dels Oscars.

EMA

Després de petar-ho amb *El club* i *Jackie*, el cineasta xilè Pablo Larraín presenta una cinta subversiva que conjuga l'estètica del reggaeton per construir un drama humà al·lucinant.

VIDA OCULTA

La millor pel·lícula de Terrence Malick des de *L'arbre de la vida* és aquesta rapsòdia rural que ens situa a Àustria durant l'auge del nazisme.

—SI FAS SERVIR LES DROGUES PER EXCUSAR UNA AGRESSIÓ

#MALAMENTE

→ ATURA
LES VIOLENCIES
SEXUALS

@JOVENTUTCAT

MINISTERIO
DE LA PRESIDENCIA, RELACIONES CON LAS CORTES
E IGUALDAD

Generalitat
de Catalunya

7,5 Milions
de futurs

Teatre i dansa

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/teatre

PARLEM AMB...

J.M. Pou i Guillem Clua

L'actor i el dramaturg recorren els últims anys d'història d'aquest país a 'Justícia', una obra que ens posa a lloc i que s'estrena al TNC. Per Andreu Gomila

SEGON TNC DEL dramaturg Guillem Clua i quart de l'actor Josep Maria Pou. No és gaire, sent qui són. I ho fan amb una obra, *Justícia*, que posa damunt la taula què ha passat a Catalunya des de la Guerra Civil fins ara a partir de la història d'una família, els Gallart. Clua no estalvia detalls, des del naixement del moviment LGTBI a algun cas de corrupció sonat.

L'amor és l'únic que ens salvarà, diu un personatge.

Guillem Clua: *Justícia* és una obra sobre la identitat, sobre les identitats, no només la catalana. Els personatges parlen tota l'estona sobre el que són, el que voldrien ser. Decidir ser una cosa vol dir decidir no ser-ne una altra. En això l'amor juga un paper

molt important. També hi ha la política, la religió, però l'amor és clau. L'amor configura una identitat.

Parlen d'amor quan el que volen dir és desig?

G.C.: Hi ha el desig, que és on hi ha l'origen. Però l'eix transformador és l'amor.

J.M. Pou: Aquesta obra és un gran fresc. A partir d'una anècdota personal presenta una societat determinada... El que és brutal és la cal·ligrafia dramàtica.

La història d'aquest país comença el 1939?

G.C.: Els grans llasts, els grans defectes que arrosseguem i que patim ara més que mai, neixen allà. Generacionalment parlant, tot comença allà.

J.M.P.: Tinc 75 anys i recordo haver conviscut amb avis i pares que l'únic de què parlaven era de la guerra. Gran part del que és la societat catalana actual ve d'aquella societat que es va conformar a partir del 39. Ho explica molt bé la seqüència de la Raquel, el mateix 39, quan diu que hi ha gent que ha guanyat i que han d'estar bé amb ells.

Això destrueix molts mites...

G.C.: Molta gent es va haver d'adaptar. Trio el moment en què una família republicana decideix ser una altra cosa per sobreviure. La nostra societat ha sigut això.

J.M.P.: Les grans empreses familiars catalanes venen del que es va formar aleshores. De les col·laboracions, dels canvis de jaqueta...

La hipocresia és un signe d'identitat català?

J.M.P.: Hi ha un gran percentatge d'això. Però no sé si és un signe d'identitat. És veritat que la hipocresia és una manera de sobreviure, de sobreviure en col·lectivitat, sobretot.

Aquí es parla del cas Banca Catalana, cosa que no hem vist a gaires obres.

J.M.P.: Estic segur que aquesta escena serà un cop de fuet que tallarà caps. Es produirà el que he

Què més s'estrena?
timeout.cat/estrenes-setmana

“Els grans defectes que arrosseguem neixen allà, al 1939”

buscat sempre en el teatre i que, quan passa, fa que t'escorris de gust: el doble silenci. El silenci del que està escoltant, que alhora li produeix un silenci interior.

També hi ha ovnis, fantasmes...

G.C.: Al final, algú diu: la veritat és el que tu decideixes creure. Jo em puc arribar a creure les coses més rares, com que hi ha extraterrestres, però també que soc feliç amb la meua família, que el meu país és aquest, per fer més suportable la meua existència.

Senyor Pou, no té la sensació d'estar fent un Eugene O'Neill?

J.M.P.: Aquest pare és un dels pares que no he pogut fer, com el de *Desig sota els oms* i el d'*El llarg viatge del dia a la nit*. Els vull fer des que tinc 17 anys. Aquest és un pare *padrone* d'aquest nivell... Però crec que tots diuen coses més interessants que ell. És un home que viu, que està ficat dins una olla molt personal. ■

→ TNC. M: Glòries. Fins al 22 de març. 29 €.

ENS AGRADA

Grans obres que no et pots perdre

AQUEST PAÍS...

★★★★

Àlex Rigola explica la vida del catedràtic Josep Pujol a través de les veus de la seva filla i de Pep Cruz. Teatre mínim al servei d'una petita gran història.

→ Sala Beckett. M: Poblenou. Fins al 23 de febrer. 10-20 €.

DECADÈNCIA

★★★★

El teatre del dramaturg, actor i director britànic Steven Berkoff és descarnadament agressiu i feroçment polític.

→ Escenari Brossa. M: Jaume I. Fins al 16 de febrer. 15-20 €.

LA IMPORTÀNCIA DE SER FRANK

★★★★

El Wilde de Selvas és una incandescent comèdia amb un indefinit aire de musical pop.

→ Poliorama. M: Catalunya. Fins al 16 de febrer. 20-29 €.

HITS

★★★★

Última oportunitat (ara sí) de veure una gran companyia amb les seves escenes més memorables.

→ Coliseum. M: Universitat. Fins al 29 de març. 20-28 €.

FOTOS: IRENE FERNÁNDEZ

Cobertura

OBRA DE LA SETMANA

ALEJO LEVIS

DE QUÈ VA...

Un director de culte rep un homenatge, però la gala és un desastre.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per riure de valent i passar una bona estona.

→ Teatre Romea.

M: Liceu. Fins al 15 de març. 28 €.

QUAN CLARA SEGURA i Bruno Oro s'ajunten, ja sabem que riurem. Són una parella artística compenetrada i d'una enorme generositat tot oferint un recital de fregolisme en un xou on incorporen una vintena, o més, de personatges. Oro és un clown a qui li agrada l'exageració encara que no es posi el nas vermell,

mentre que Segura és una mena de contraaquest més pausat... si no es deixa anar.

A Cobertura s'han empescat una història que d'entrada recorda l'anècdota del *Dolor y gloria* d'Almodóvar. La història d'un director de cinema argentí guanyador d'un Oscar i ara en decadència, Guillermo Peñalvar, i de la seva relació amb la protagonista de la pel·lícula, Roxana, convertida durant anys en la seva parella sentimental. La productora Nexflin (sic) li ret homenatge en la inauguració d'un cinema recuperat amb una còpia remasteritzada d'aquell gran triomf: *Quiero nadar en tus ojos...* Però els problemes tècnics impedeixen la projecció i assistim a una sèrie de flashbacks de la relació entre el director i l'estrella no exempts d'altres problemes.

Vaja, un embolica que fa fort, amb moments hilarants com la sessió de gimnàs en la qual Segura et porta fins a l'èxtasi de la rialla. Ben segur que si haguessin confiat en un dramaturgista i en una mirada exterior aliena a l'actriu, qui firma la direcció, les transicions i els acabats d'algunes de les escenes tindrien millor resolució i el conjunt, més bon ritme. Ara, com els deia, el riure de gust està garantit. ■ Santi Fondevila

En lo alto para siempre

DE QUÈ VA...

Adaptació dels relats de Foster Wallace.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per quedar hipnotitzats amb Gonzalo Cunill.

→ T. Ullure. Gràcia.

M: Fontana. Fins al 16 de febrer. 7-29 €.

A **DAVID FOSTER** Wallace li hauria encantat la creació que Juan Navarro i Gonzalo Cunill han fet a partir de diversos relats d'*Entrevistes breus amb homes repulsius*. Per una senzilla raó: el fraseig hipnòtic de Cunill. I potser una altra: com Navarro, que dirigeix la peça, construeix l'espectacle a través del so. No cal res més. Dos actors (Cunill i Gemma Polo) i un músic (Rodolfo Castagnolo) que ens expliquen una història, la viuen, l'experimenten i ens l'envien directe al nostre cervell perquè esclati. El mateix que va fer el nord-americà en la seva curta carrera: desconcertar-nos, jugar amb nosaltres, atracar-nos i demostrar-nos el seu talent. ■ Andreu Gomila

Maestro Fellini

DE QUÈ VA...

Lectura dramatitzada de la vida de Federico Fellini.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per recuperar la memòria del gran mentider italià.

→ Akadèmia. M: Hospital

Clínic. Fins al 16 de febrer. 18-22 €.

PROPOSTA SENZILLA, LA de Ludovica Damiani i Guido Torlonia, que juga amb diverses cartes al seu favor. A més de la veu de Mario Gas –un orador per a l'edat d'or de la ràdio– i la naturalitat de Mar Ulldemolins, hi ha la inesgotable capacitat fabuladora de l'homenatjat i la fascinació de les pel·lícules de Fellini. Pot ser que la relació entre paraula i imatge no espremi tota la seva relació somiadora i es limiti a un exercici d'acompanyament. Manca una major ambició dramàtica, evident especialment quan la pantalla s'apaga per mor d'una aleatòria voluntat que deixa el fil de mentides a les fosques. ■ Juan Carlos Olivares

Amy (& the orphans)

DE QUÈ VA...

Una història al voltant de la síndrome de Down.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per la humanitat dels personatges.

→ Versus Glòries.

M: Glòries. Fins al 1 de març. 12-20 €.

L'ESCRITORA LINDSEY FERRENTINO

es va inspirar en la seva tieta Amy Jacobs per escriure aquesta comèdia sobre com una família assumeix o no la vida amb una filla amb síndrome de Down. Més enllà d'un text molt humà que combina enginy i delicadesa, l'obra és complicada de resoldre escènica i molt em sembla que massa exigent per la inexperiència en la direcció dels també intèrprets Xavi Álvarez i Neus Suñé. No obstant, l'esforç dels actors i les actrius, entre els quals figura una noia amb síndrome de Down, trasllada bé una pregunta prou punyent. I tu, què faries? ■ S.F.

12/02 - 23/02
Montjuïc

María Velasco

La espuma de los días

adaptació de la novel·la de **Boris Vian**

Sabadell
Fundació

ESTRELLA
BARCELONA

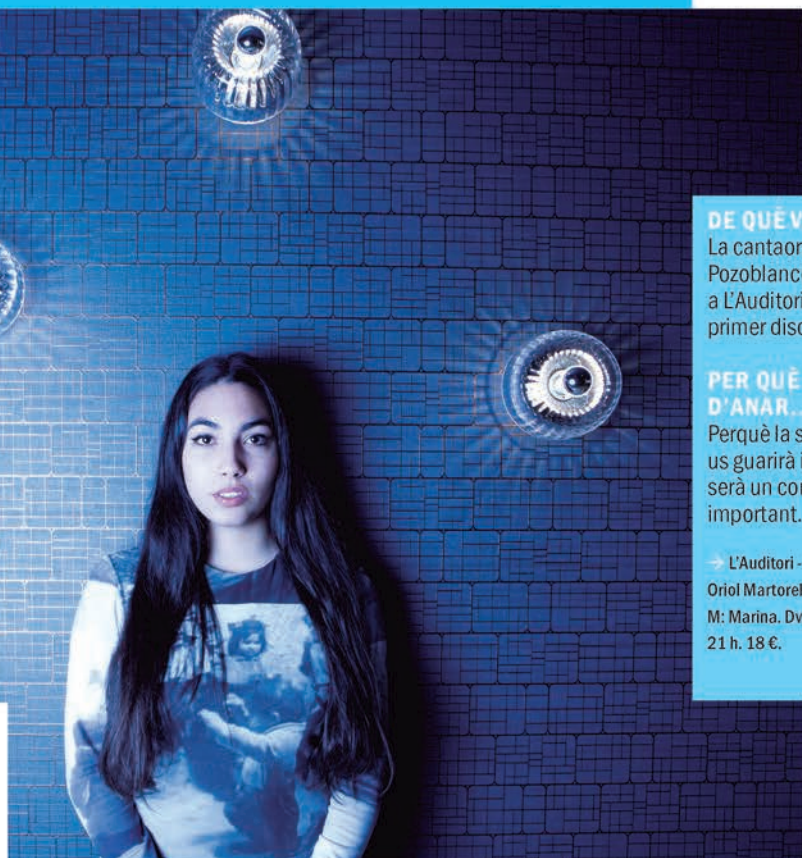
LA VANGUARDIA

TimeOut
BARCELONA

l'liure

Música i nit

FOTO: MARIA DIAS. VESTIT: MARIA JOSÉ LLERGO. LEANDRO CANO

DE QUÈ VA...

La cantanta de Pozoblanco porta a L'Auditori el seu primer disc.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè la seva veu us guarirà i perquè serà un concert important.

→ L'Auditori - Sala 2
Oriol Martorell.
M: Marina. Dv. 14,
21 h. 18 €.

Si cantant arribo al cel

**María José Llergo presenta
'Sanación', un debut molt
esperat. Per Borja Duñó**

TOTHOM QUE HA anat seguint els passos de María José Llergo sap que el talent d'aquesta cantanta de Pozoblanco (Còrdova), formada a Barcelona i ara resident a Madrid, amaga un gran tresor. Es va donar a conèixer amb *Niña de las dunas*, una cançó pujada a Youtube el 2017 i que ara reapareix al seu primer disc, un EP de set cançons publicat per Sony i que es

titula *Sanación* (2020). Lentament, Llergo ha anat polint el seu art fins a arribar a una mena de perfecció astral que culmina a *El péndulo*, on conflueixen la producció electrònica de Lost Twin (Carlos Rivera Pinto), els efectes i el pedal steel de David Soler, la guitarra espanyola de Marc López i uns arranjaments de corda que ens transporten a un altre món. "Per fi he pogut aprofitar els meus estudis de violí!", exclama Llergo, que va estudiar aquest instrument abans de començar a cantar seriosament i ara ha pogut treballar les parts de corda amb els intèrprets.

El disc s'obre amb una visita a casa del seu avi Pepe que, com diu ella, "mentre treballava la terra va sembrar les llavors de la meua veu". Un agraïment a les seves arrels, a la família, per tenir els peus ben ancorats a terra abans d'elevant-se. Perquè de seguida canta: "¿De qué me sirvellorar? Si cantando llego al cielo

que es donde yo quiero estar". Aquests versos són clau per entendre el camí d'espiritualitat que ha emprat Llergo a través del cant. Són set cançons, una per a cada txakra, que tenen un poder curatiu. "El disc està pensat per sentir-lo sencer, perquè et dediquis aquests 30 minuts a tu mateix", explica.

Ella canta per curar-se del dolor provocat, de vegades, "per la raça humana". De vegades hi perds la fe, però llavors arriba algú que te la retorna", diu. *Nana del Mediterráneo* parla del cementiri en què hem convertit el nostre mar i *Me miras pero no me ves* de les persones i els col·lectius invisibilitzats. I a *Soy como el oro* —única lletra tradicional del disc— canta: "Soy como el oro, mientras más me desprecias más valor tomo". Divendres presenta el disc a L'Auditori amb una big band, la Big Electric Orchestra de Claudio Marrero. I sabem que serà una nit important. ■

El Mató a un Policía Motorizado

ANTIHEROIS DEL POP independent argentí i cada vegada més populars al nostre país, El Mató a un Policía Motorizado actuen el dissabte 15 al festival Cara-B, on presentaran *La otra dimensión* (2019), una mena de continuació del seu treball anterior, el celebrat *La síntesis O'Konor* (2017). En parlem amb el cantant, baixista i compositor Santiago Barrionuevo, que també està d'actualitat per haver produït el primer disc d'Amaia Romero, *Pero no pasa nada* (2019).

Al disc versioneu tres cançons de La síntesis O'Konor, per què?
Al principi havia de ser un disc més breu, però vam voler incloure les versions acústiques de *La noche eterna* i *El tesoro*, i una de *Las luces*, amb la veu d'Anabella Cartolano, cantant de Las Ligas Menores. I ens ha quedat una mena de cara B de *La síntesis*, més lluminós, més relaxat, amb una personalitat molt particular.

Heu anat virant cap a una música més espacial, menys guitarrera.
Els sintetitzadors fan més de base de les cançons i les guitarres creen més textures, climes, es van invertir alguns protagonismes i això ens ha donat un segon aire. Amb aquest disc el canvi és una mica més profund.

El tema del més enllà sobrevola el disc.
Sí, potser ha estat inconscient, però el clima acompanya aquestes temàtiques. Hi ha una unió entre *La casa fantasma* i *Las luces*, i també està influït pel fet de gravar a l'estudi Sonic Ranch [a Texas], enmig del desert, del no-res. Moltes de les lletres les vam acabar allà.

Com ha estat produir el disc d'Amaia?
Em sembla espectacular haver treballat així per primera vegada amb una artista amb tant de talent –la producció la vam fer junts– i estic molt content amb el resultat. ■ B.D.
→ Festival Cara-B. Fabra i Coats. M: Sant Andreu. Dv. 14 i ds. 15, 18 h. 25-45 €.

RAZZMATAZZ

BARCELONA

DESTACATS FEBRER

Dissabte 15

DIGITALISM

JOURNEYS
DONATO DOZZY
(5 HOUR SET)

Divendres 21

PI'ERRE BOURNE

Dissabte 22

VENDREDI SUR MER

JOURNEYS
PALMS TRAX
(5 HOUR SET)

Divendres 28

GRIFFI

Dissabte 29

FLEETMAC WOOD

TICKETS:
SALARAZZMATAZZ.COM

MARIA
RODÉS

divendres 28 de febrer
Sala Apolo

ANNI B
SWEET

dissabte 7 de març
Sala Apolo

MAIKA
MAKOVSKI

dijous 14 de maig
Sala Apolo

AUSTRA

dijous 14 de maig
La [2] d'Apolo

VENDA
D'ENTRADES

933 197 570 | festivalmillenni.com

Hotel oficial

EUROSTARS
HOTELS

Mitja oficial

LA VANGUARDIA

Transport oficial

Col·laboradors:

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... El millor de la setmana per *Pere Andreu Jariod*

SIM CANETTY CLARKE

↑ John Eliot Gardiner

Continua la integral de les simfonies de Beethoven que Gardiner ofereix al capdavant de l'Orchestre Révolutionnaire et Romantique.

Dos concerts amb les últimes simfonies del cicle.

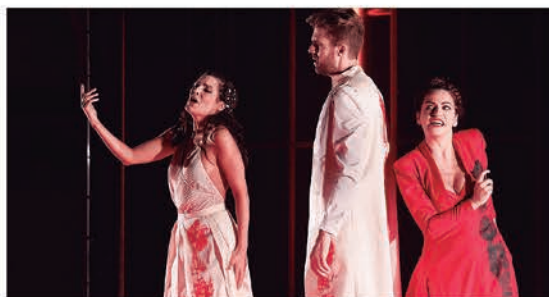
→ Palau de la Música. M: Urquinaona. Dj. 13 i dv. 14, 20 h. 35-175 €.

↑ María Dueñas

Apunteu-vos aquest nom! La jove violinista, nascuda a Granada el 2002 i ara resident a Viena, debuta a L'Auditori, al costat de l'OBC, interpretant –poca broma– el *Concert per a violí* de Beethoven.

→ L'Auditori. M: Marina. Ds. 15, 19 h; dg. 16, 11 h. 12-59 €.

TOTI FERRER

↑ Joan Magrané

Diàlegs de Tirant e Carmesina, l'òpera de cambra de Magrané amb llibret de Marc Rosich, arriba al Liceu. Amb les veus de Josep-Ramon Olivé, Isabella Gaudí i Anna Alàs, i direcció musical de Francesc Prat.

→ Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Dj. 13, dv. 14 i ds. 15, 21 h. 17-35 €.

Més simfonies i àries a timeout.cat/classica

PASCAL VICTOR/ARTCOMPRESS

Oda al perdó

El Gran Teatre del Liceu estrena 'La clemenza di Tito', l'última òpera seriosa de Mozart que ens passeja per l'amor, l'odi i la pietat de la Roma del segle I

QUE LEOPOLD II t'encarregui una òpera per celebrar la seva entronització com a rei de Bohèmia no deu ser fàcil. Però la pressió no va poder fer res contra un Wolfgang Amadeus Mozart, que va fer d'aquesta petició una obra fascinant: *La clemenza di Tito*, la seva última òpera seriosa, escrita en una època de màxima esplendor musical del compositor austríac, entre *La flauta màgica* i el seu incomparable *Rèquiem*.

A l'obra hi regna l'emoció i la intriga d'una trama que elogia la clemència de l'emperador Tito davant del seu poble. Una misericòrdia que demostra i defensa, fins i tot, quan s'assabenta que l'han intentat assassinar la destronada Vitellia i el seu íntim amic Sesto. Un model de sobirà benefactor que és exactament la imatge que Leopold II va voler veure representada amb motiu de la seva coronació.

Ara, aquesta obra suprema del classicisme arriba al Gran Teatre del Liceu de la mà d'un repartiment estrella. Paolo Fanale, Myrtò

Papatanasiu, Stéphanie d'Oustrac i Carmela Remigio seran les grans veus especialitzades en rols mozartians que aportaran la potència i l'exaltació necessàries en unes de les àries més boniques del influent compositor.

Grandesa escènica

Per a aquesta ocasió tan especial, el gran director escènic David McVicar torna al Liceu amb una posada en escena sobria, però alhora monumental.

Dividida en dos actes, l'òpera entra de ple en la psicologia dels seus personatges i s'ajuda de l'arquitectura, els simbolismes i els contrastos de llums i ombres per transmetre'ns les intencions i els sentiments de cada cant. Uns cants que criden odi, anhelan amor i desprenen perdó sobre l'escenari d'una producció lírica i perfectament equilibrada. Animeu-vos i no us perdeu l'oportunitat de sentir una gran obra de Mozart acompanyada d'un excel·lent virtuosisme vocal.

DE QUÈ VA...

La clemenza di Tito, de Mozart, al Gran Teatre del Liceu.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè compta amb grans veus especialitzades en el compositor austríac.

→ Gran Teatre del Liceu.
M: Liceu. Del 19 al 27 de febrer i del 17 al 29 d'abril. liceubarcelona.cat

Art

DAVIDE CAMESASCA / FUNDACIÓ JOAN MIRÓ, 2020

L'afecte Miró

Antoni Llena remena els fons de la Fundació i tria 150 dibuixos de l'artista. Per Eugènia Sendra

COM APROPAR-SE A Miró d'una forma fresca i nova? Antoni Llena va plantejar-s'ho en rebre l'encàrrec de rellegir la col·lecció de la Fundació Miró, i la resposta la va trobar en el fons de dibuixos. N'ha revisat 8.000, de papers, i se n'exposen 150, "els que m'han fet sentir alguna cosa que no sé el que és", diu el pintor, dibuixant i escultor, que s'ha deixat guiar per les emocions més que pel rigor acadèmic.

N'hi ha de preparatoris d'obres conegudes (el petit esbós de *Blau III* tanca el recorregut) o projectes que mai van veure la llum (un dibuix del 1929 que per a Llena condensa tot Miró), treballs primerencs, els dibuixos amb bolígrafs ("quan Miró esdevé més essencial usa el boli per fluir", defensa Llena) o els experiments sobre paper, com un petit retall foradat per una agulla, una composició en què Llena es reconeix. "La meua obra és

Miró, la tria i la col·locació", continua l'artista, que ha volgut imitar els gestos mironians en la museografia. *Miró: Constel·lació Llena* es desplega en una sala, d'esquerra a dreta, s'enlaira amunt, on gairebé no es veu el traç, i s'ha de mirar de prop, en la intimitat a què obliga el paper (no es pot il·luminar en excés). Llena fa el símil amb una teranyina, que no

es veu però que enganxa, i parla de la meravella que atresora la Fundació, uns dibuixos que són "la gènesi" de Miró.

Vaser en una exposició de Francis Bacon a Londres quan Llena va redescobrir Miró. "L'un em deia que l'home és el vòmit i l'altre que l'home és un invent poètic". També van coincidir a l'estudi d'Antoni Bernad el 1978: el fotògraf havia de retratar Miró,

i va provar llums amb Llena. Els dos retrats donen la benvinguda a la mostra. ■

DE QUÈ VA...

Miró: Constel·lació Llena, un artista interpretant-ne un altre.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè Miró és Miró i els seus dibuixos són una joia.

→ Fundació Miró.

M: Espanya. Fins al 7 de juny. 7 €.

LES MILLORS EXPOS

Redescobrir artistes i curioses parelles

Carlos Pérez Siquier

La MAPFRE s'acomia de la Casa Garriga Nogués amb una mostra sobre el fotògraf i membre d'AFAL que va canviar el blanc i negre pels enquadraments pop plens de color.
→ Fundació MAPFRE. M: Passeig de Gràcia. A partir del 14 de febrer. 3 €.

Everything is too much

Una altra proposta a quatre mans a càrrec de Mauro Cerqueira i Babi Badalov; els artistes han intervingut les parets de Bombon amb missatges i dibuixos entre subversius i poètics.
→ Bombon. M: Urquinaona. Fins al 2 de març. Gratis.

Jaume Sans

La mostra revisa la trajectòria de Jaume Sans, artista considerat surrealista que al llarg de tres dècades abraça diferents

estils fins a arribar a l'informalisme.

→ Marc Domènech.

M: Diagonal. Fins al 28 de febrer. Gratis.

Càmera i ciutat

Una mirada a la metròpolis a través de les lents de cineastes i fotògrafs que han immortalitzat el carrer al llarg del segle XX.

→ CaixaForum. M: Espanya. Fins al 8 de març. 6 €.

Las consecuencias

Un cadàver exquisit fet exposició, o sobre com aixecar una mostra a partir dels afectes. Els reactors són Jorge Bravo, Caterina Almirall i Marc Vives, i les conseqüències Jose Begega, Lucía C. Pino i Lúcia Coderch.

→ etHall. M: Santa Eulàlia. Fins al 14 de març. Gratis.

L'informalisme també era dona

Juana Francés, coneguda per haver estat l'única dona integrant del Grupo

GRANOLLERS (1963). D'HUMBERTO RIVAS

Malenconia

Els gravats que Giambattista Piranesi va fer de Venècia dialoguen amb les fotografies d'espais en decadència i perifèrics d'Humberto Rivas. Tot i el temps que els separa, comparteixen el blanc i negre i el retrat del món que ha de venir.

→ Artur Ramon Art. M: Tetuan. Fins al 17 d'abril. Gratis.

Les propostes amb estrella...
timeout.cat/critiques-art

El Paso, va tenir una veu destacada dins del moviment informalista. Aquest és el període que revisen a la galeria.
→ Mayoral. M: Passeig de Gràcia. Fins al 28 de març. Gratis.

Sota l'ossa major

Mostra dedicada a Àngels Ribé, Premi Nacional d'Arts Plàstiques, amb treballs a partir dels anys 60 i fins a l'actualitat. Per redescobrir les pulsions i la poètica d'una pionera del conceptual.

→ Tecla Sala. M: Torrassa. Fins al 17 de maig. Gratis.

Tornar a ser

El dibuix ha servit a Evru/Zush per recuperar el pols creatiu. Torna a l'escena amb una col·lecció d'èssers amb rostre humà i cos de serp, a través dels quals l'artista ha canalitzat les seves emocions.

→ Senda. M: Urquinaona. Fins al 7 de març. Gratis.

GUERRERO MEDINA

el meu compromís

24.01—
24.05.2020

Espais Volart Barcelona

FUNDACIÓ
VILA CASAS

ESP AIS
VolART
BARCELONA

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

PARLEM AMB...

Ferran Adrià

ElBulli reobre com a centre d'investigació. I podeu fer un pas endavant per treballar-hi!
Per Ricard Martín

AQUEST ESTIU TORNA elBulli. Bé, en part. El 24 d'agost reobrirà el que va ser el millor restaurant del món, ara com a centre d'investigació de la innovació; partint de la metodologia de la casa, Sapiens. ElBulli1846 ha obert un període de selecció de perfils pluridisciplinaris per investigar i connectar diverses àrees de coneixement: candidatures, a elbullifoundation.com fins a l'1 d'abril.

Quins perfils voleu a la primera convocatòria?
Des del món de l'economia fins a l'art dramàtic i la música, passant pel periodisme, la filosofia i el disseny industrial, la psicologia i l'educació. També del món de la sala i la restauració gastronòmica. El 24 d'agost s'iniciarà el primer període d'investigació amb l'equip que hàgim escollit.

La primera convocatòria serà per millorar la metodologia Sapiens. I la segona?

Investigarem què podem aprendre d'altres sistemes d'innovació i comparar-los. Què pot aprendre un cuiner d'un dissenyador gràfic o un periodista d'un arquitecte, per exemple.

Les visites conviuran amb l'espai creatiu i de reflexió. Com ho compaginareu?

Durant aquest any i el 2021 durem a terme el que anomenem en un *soft opening*: fer evolucionar l'organització progressivament, a mesura que anem experimentant i aprenent. Volem que elBulli1846 sigui un centre de referència que permeti a la gent reflexionar sobre la innovació. A partir d'aquí tot és possible. Però tenim clar que no volem un lloc massificat, sinó que es pugi visitar en un ambient íntim, que faciliti aquesta reflexió. El concepte d'intimitat és fonamental.

En un món digital, la Bullipedia cartografia el coneixement amb enciclopèdies de paper. És una declaració d'intencions?

El projecte Bullipedia és, en realitat, digital, però donada la magnitud, necessita ser conceptualitzat. I per això ens ha calgut generar continguts primer en paper: un punt de partida essencial per connectar-ho tot. D'altra banda, les exposicions juguen un paper molt important, i així continuarà sent, tant per desenvolupar les investigacions com per la divulgació dels continguts generats.

Es podrà seguir anant a menjar a elBulli?

No, no es podrà. És important deixar-ho clar per no generar frustració o confusió. Pot ser que en algun moment hi hagi activitat en aquest sentit, però no de cara al públic, sinó com a part de la investigació. ■

MARIA DÍAS

RESTAURANT DE LA SETMANA

Chi Nanit

→ Martínez de la Rosa, 42. M: Diagonal. 93 659 76 25. 20-25 €.

EL DESAPAREGUT RESTAURANT xinès Nanit, a Balma amb València, va ser un fix als rànquings dels millors restaurants asiàtics de Barcelona durant una dècada. Feia xamfrà, dos pisos minúsculs, finestres, parets roges, murals divertits i gats de la sort. El recordeu, oi? Va ser un dels primers locals de la ciutat a oferir una cuina xinesa més regional que no pas occidentalitzada, feta amb ingredients frescos, servida en un marc una mica *funky* i a preus assequibles. Els seus amos, la Jun i en Yin, el van tancar el 2017 per reobrir-lo fa un any a Gràcia amb un nom nou, Chi Nanit.

La carta no ha canviat gaire. La decoració, sí. On abans hi havia colors cridaners i kitsch, ara hi ha blanc i minimalisme càlid. Continuen despatxant plats xangainesos (i algun de Sichuan) fets des de zero; ells mateixos elaboren la pasta i el vi d'arròs, infusien l'oli i fermenten les verdures. Els *dumplings* segueixen sent el punt fort de la casa. Podem tornar a devorar els saquets de gamba, porc i caldo a grapats! Hip, hip, hurra! Han ampliat l'oferta vegetariana i vegana, signe inequívoc dels temps que corren, i han mantingut els plats d'arròs, fideus, carn i peix que tan feliç feien l'antiga clientela. Qui diu que segones parts mai són bones? ■ Mireia Font

DE QUÈ VA...

Cuina de Xangai feta amb paciència i poques concessions.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Persí us vau quedar orfes amb la clausura del Nanit.

FOTOS: MARIADIAS

Contingut patrocinat

Sabors arribats de l'Orient

Ens endinsem en l'aromàtica cuina del restaurant indopakistanès Nice Spice

ARRELAT DES DE fa anys al cor del barri del Poblenou i ben a prop de la rambla, trobareu el restaurant Nice Spice, on, com el nom indica, regnen els plats més aromàtics i especiats de la gastronomia índia i pakistanesa. El seu xef, Qamar Chaudry, i tot el seu equip són originaris de la província del Panjab, al Pakistan, i van establir-se a la ciutat amb la intenció de fer viatjar els comensals cap a les seves terres a través del paladar. I ho han aconseguit, perquè els plats de la casa són un passaport gastronòmic a aquesta regió d'Àsia.

Els plats estrella

Les especialitats i grans recomanacions de la casa són la millor opció si no sabeu ni per on començar. Tasteu el *pa naan* d'all o de formatge com a acompanyament; el *tikkà masala* de pollastre a la brasa, amb tomàquet, salsa

especial, iogurt i espècies; el pollastre tenduri –cuit al forn cilíndric típic de la zona–, i, per maridar-ho, el batut de *kashmiri*, amb xarop de rosa amb iogurt i pistatxo. Unes delícies que us transportaran directament a les arrels de les cuines de l'Índia i el Pakistan!

DE QUÈ VA...

El restaurant indopakistanès Nice Spice.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè hi tastareu els plats saborosos i especiats de l'Orient.

→ Nice Spice. Pujades, 207 bis. M: Poblenou. restaurantnicespice.com

Beure

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/bars

HopTown

→ Sicília, 181.

M: Monumental. De 18 a 1 h. Dg. tancat.

SI ETS UN amant de la cervesa i fa temps que estàs assedegat d'una bona birra artesana que no et costi deu euros, HopTown té dotze tiradors carregats d'aigua de civada de la terra que no et deixaran indiferent.

Com el seu nom indica, HopTown és un dels palaus del llúpol a la ciutat (*hop* vol

dir llúpol en anglès); un punt de trobada on fer-la petar i compartir unes canyes amb la teva gent. De fons sona música dels anys 90, escollida pel propietari amb molt de paladar, que marida a la perfecció amb les ganes de fer un glop de cervesa fresca.

El local està en mans de tres argentins que saben quines són les necessitats d'un sibarita de l'artesana: "Som els millors consumidors del nostre bar". És per això que han dissenyat una carta de tapes a l'altura del beure. Tens uns xampinyons a la llauna amb tocs d'estràgò i

cervesa, un kimchi casolà, un hummus de remolatxa fresca, unes patates farcides que no tenen res a envejar a les bombes i una hamburguesa d'Angus que voldràs queixalar, entre d'altres: bona teca untuosa que s'eixuga amb el carbònic mesurat del bon mam. ■ **Júlia Gamissans**

DE QUÈ VA...

Local informal, amb producte de qualitat, on fer una birra de debò.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Carta de tapes reduïda i delicada, i unes birres que brillen com a protagonistes.

IRENE FERNÁNDEZ

BAR DE LA SETMANA

RAVAL BRUNCH

25 !!! EUROS

DOMINGOS 12:00 - 16:00H
¡JAMÁS HAS VISTO UN BRUNCH IGUAL!
EN VARIOS AMBIENTES Y CON DJ EN DIRECTO.
DISFRÚTALO TODOS LOS DOMINGOS.
360° BAR TERRAZA 11ª PLANTA Y B LOUNGE RESTAURANTE.

Hotel **Barceló Raval**
 Rambla del Raval 17-21
 08001 Barcelona
 Tel: 93 320 14 90
 barceloraval.com

Més bones copes a timeout.cat/bars-vins

NO T'HO PERDIS

QUINA BARRA! DE VINS

→ Beethoven, 8. FGC: La Bonanova. petitceller.com

EL PETIT CELLER s'ha convertit en alguna cosa més que en la millor botiga de vi de la zona alta de Barcelona: disposen de 1.500 referències de vins d'arreu del món, i d'un ampli i còmode bar on cada migdia es pot menjar a base de producte gourmet i plat calent. També va bé en sessió de tarda; pagant una petita quantitat de llevataps, podeu davallar al bar qualsevol dels vins a preu de botiga, arrepapats en sofàs. I un parell de cops al mes hi trobareu sessions temàtiques de tast, didàctiques i divertides, acompanyades amb un harmonitzat pica-pica.

MARIDAS

Tornem a un clàssic?

El sabor de Gin MG és tan pur i autèntic que només necessita una mica de tònica, gel i llimona per aconseguir el còctel perfecte. Prepareu-lo, que és ben fàcil!

SEGUR QUE ESTEU més que tips d'obrir una carta de còctels i trobar-vos amb mil invencions, barreges i ingredients. Per què no tornem a la simplicitat d'un clàssic? Això és el que proposa la ginebra Gin MG, que només amb el seu sabor, tònica, gel i llimona és capaç d'enamorar qualsevol paladar. Sense artificis ni etiquetes: una ginebra de qualitat és la base per gaudir d'un bon gintònic simple i autèntic que no us suposi un embolic d'elaborar!

Servir i assaborir

Els *bartenders* de Gin MG proposen seguir el mètode *perfect serve* per fer de només tres ingredients una gran festa gustativa. Primer, ompliu un got amb glaçons de gel i remeneu-los perquè tot el got agafi fredor. Després, afegiu-hi 5 cl de Gin MG i ompliu la resta del got amb tònica. I atenció, perquè a continuació els experts recomanen donar una sola volta amb una cullera per aconseguir una barreja ben suau. Finalment, afegiu-hi un tros de pell de llimona i a tastar-lo. Preparar un combinat que estimularà tots els vostres sentits mai havia estat tan fàcil!

Fidel als orígens

El Gin MG és una ginebra espanyola amb més de 75 anys d'història que ha seguit la mateixa recepta des dels seus orígens. Elaborada d'una forma totalment artesanal

GAUDI D'UN CONSUM RESPONSABLE. 40°

i amb productes 100% naturals, el seu ingredient principal és el ginebró, que es destil·la en alambins de coure, seguint la tradició. D'aquesta manera, aconsegueix un sabor i essència inconfusibles, allunyada de qualsevol mena d'artifici i transparent com la seva ampolla, que ha renovat el disseny de l'etiqueta per tornar a l'estètica dels seus primers dies. Animeu-vos a elaborar-lo i gaudiu de l'experiència coctelera més pura!

DE QUÈ VA...

Del sabor autèntic del Gin MG.

PER QUÈ L'HEU DE TASTAR...

Perquè la seva essència pura és l'ingredient ideal per assaborir un gintònic sense artificis.

→ ginmg.com

Tendències

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/botigues

Color i geometria

Orella, Contraform i Polo&Storch. O quan la creativitat i l'artesanania es materialitzen en arracades de metacrilat, tan lleugeres com resistents. Per *Laia Beltran*

UNA IL·LUSTRADORA, UNA dissenyadora gràfica que també dibuixa i una parella formada per una arquitecta i un fotògraf. Tots quatre tenen professions creatives que requereixen moltes hores de feina sobre el paper i mirant una pantalla.

Curiosament, també són les ànimes creatives que hi ha darrere d'Orella, Contraform i Polo&Storch, tres marques on les arracades de metacrilat són ara un pilar fonamental. La pregunta és inevitable: teníeu la necessitat d'experimentar en tres dimensions? "Absolutament. El nostre treball és molt digital i ens vam adonar que estàvem deixant

de banda tècniques manuals", explica Carlos Storch, la meitat fotogràfica del polifacètic estudi mexicà. Una reflexió –la d'experimentar amb les mans i amb el treball artesanal– que comparteixen la il·lustradora catalana Noemí Rebull (Orella) i la dissenyadora argentina Agustina Shuan (Contraform).

Jocs de llum

L'elecció del metacrilat –un polímer derivat del plàstic– va ser casual en els tres casos. "Era el que teníem més a mà, però de seguida vam veure que tenia molts avantatges: com que és lleuger i resistent et permet fer arracades de mida gran sense sacrificar-ne la comoditat. I

també són molt especials els seus jocs de llum i transparències", continua l'arquitecta Perla Polo. Treballar en un taller de fabricació digital a Suècia va ser el primer contacte de l'Agustina Shuan amb el metacrilat. "Amb els retalls sobrants vaig començar a fer-me arracades, després per a les amigues i ara ja és un petit negoci amb diversos punts de venda". La Noemí Rebull també va començar creant per a ella

mateixa. "Sempre havia volgut unes arracades en forma de mà i al final vaig dir: i per què no me les faig jo?". Gràcies a un amic va tenir accés a una màquina de làser –imprescindible per tallar el metacrilat– i així va començar l'aventura d'Orella, que treurà la segona col·lecció a la primavera.

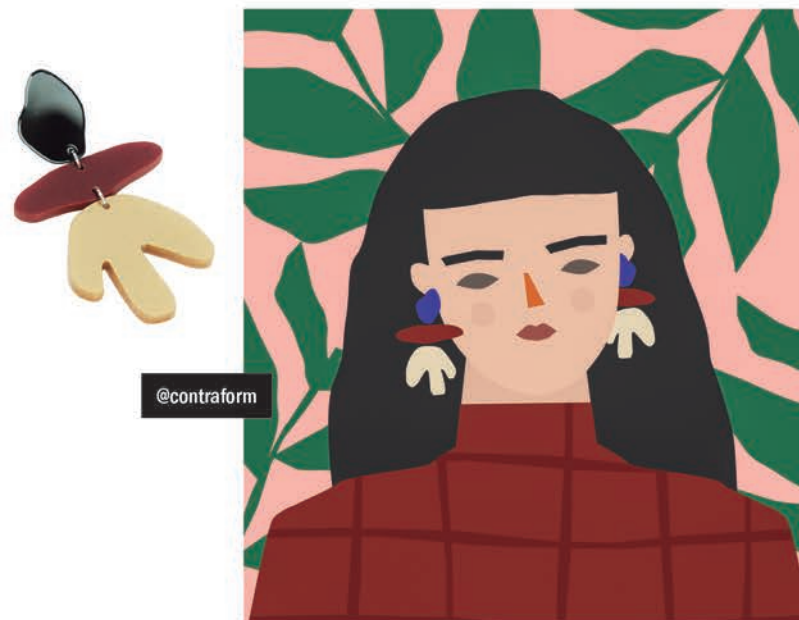
Art i arquitectura

Cada marca treballa el seu propi estil. "Divertit, abstracte i ple de

@orella_design

@contraform

color, allunyat d'allò quotidià", diuen Polo&Storch, que beuen de l'arquitectura i l'escola Bauhaus. "M'agrada jugar amb les dones i la natura", explica Agustina Shuan, que també dibuixa noies amb arracades de colors que després acaba convertint en objectes reals. "M'inspiren els anys 70 i les formes geomètriques", assenyala Noemí Rebull. És paradoxal com dissenys fets a llocs tan dispars com són Xalapa, Vigo i Barcelona

a vegades funcionen com un diagrama de Venn.

En aquest cas, la intersecció té nom propi: Matisse i, de retruc, la seva tècnica *cut-out* i el famós quadre *Lagavilla*, font d'inspiració per als dissenys més orgànics i florals. Sense desmerèixer els tòtems d'Ettore Sottsass, els ulls, les estrelles, les cares rodones... i és que en el fascinant món del metacrilat totes les idees poden fer-se arracada. ■

L'APARADOR

Un 'must' sobre rodes. Cabellera al vent, sí, però amb casc. Per *Eugènia Sendra*

↑ Amb llum

Specialized, marca americana que des del 1974 explora l'univers ciclista, proposa un casc urbà de formes esportives; el millor, el llum led perquè se us vegi.

→ 56 €. probike.com

↑ Plegable

El casc de bici com a objecte de disseny portable i plegable es diu Closca; va néixer el 2013 a la Politècnica de València i premis com el Delta d'Or l'avalen.

→ 70 €. closca.com

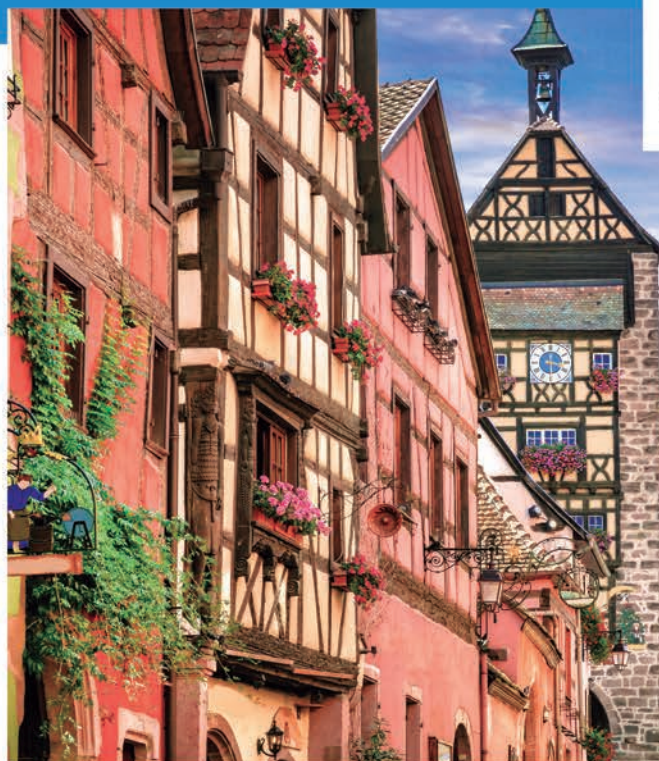
↑ Híbrid

La californiana Thousand signa aquest casc còmode, elegant i discret. La seva forma i acabats convencen els més reticents a circular per la ciutat amb el cap protegit.

→ 99 €. tienda.foldingbikeshouse.com

Més material a timeout.cat/botigues-bicicletes

Viatges

DE QUÈ VA...

Una regió insospitada al cor de la història d'Europa.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Ciutats dinàmiques, pobles de conte, art a cabassos... El millor de França i Alemanya unit en pocs quilòmetres.

la Petite-France, envoltats de la típica arquitectura de la regió, us faran oblidar per un moment la decadència veneciana. Imprescindibles també la presa Vauban i catedral de Notre-Dame: és amb el gòtic que Europa desperta de la llarga nit medieval.

→ Tasteu una típica choucroute a la Maison des Tanneurs.

Retaules de l'art universal

Paga la pena fer 1.100 quilòmetres per entrar a un museu? Ni ho dubteu. El de Colmar guarda un dels grans tresors pictòrics de la història de la humanitat, el retaule d'Isenheim [a la foto]. Més que d'una crucifixió, parlem de la síntesi ascètica entre tècnica i fragilitat humana. Aproveiteu que l'entrada al museu serveix per a tot el dia, i descobriu com canvien els seus colors entre el matí i la tarda. Entremig, podeu visitar aquesta ciutat plena de racons ideals. Un dia per no parar de fregar-se els ulls.

→ Ompliu la maleta als mercats: formatge, embotits, vi...

La cruïlla alsaciana

D'entre els plecs fumejants de la història, l'Alsàcia emergeix com la vibrant regió europea que ha enamorat Manuel Pérez

Essència d'Europa

Històric territori en disputa, pregunta típica d'exàmens d'història al batxillerat, Alsàcia s'ha transformat al ritme que ho feia el somni europeu i ara brilla com una de les destinacions més encisadores del continent.

A cavall entre l'ànima germànica i el *savoir-faire* francès, hi trobareu paisatges bucòlics d'un ruralisme avantguardista, pobles com Riquewihr i Eguisheim que trencaran el comptador de *likes* a Instagram i, esclar, un punt estratègic per explorar l'Alt Rin, el massís dels Vosges, la rica Basilea suïssa...

→ Vol directe a Basilea, o bé imagineu un *roadtrip* de somni.

La gran capital dels canals

Com a seu del Parlament Europeu, Estrasburg se sent gran capital. Oblideu l'estampa d'una ciutat administrativa, la seva vida nocturna tira més d'universitaris canalles que de buròcrates. Pel dia, els canals navegables de

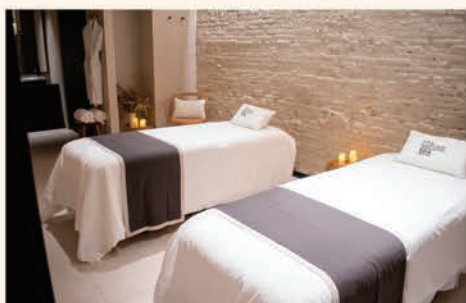
SIG- NATURE SPA

ORGANIC & VEGAN

Per Sant Valentí sorprèn a la teva parella amb una LOVE EXPERIENCE en Signature Spa.

Podeu compartir una romàntica experiència relaxant en una cabina doble per a dues persones i gaudir d'un circuit d'aigües acompanyat de 2 copes de cava.

YURBBAN

Passage

Yurbban Passage Hotel & Spa - Carrer Trafalgar, 26 - T +34 938 828 977 Ext 33 - info@signaturespa.es

**Si introdueixes a la web signaturespa.es el codi loveexperience10
obtindràs un 10% de descompte en les love experiences**

lustau.es | @vermutlustau f

VERMUT
LUSTAU

WINEinMODERATION.eu
Art de Vivre

Disfruta de un consumo responsable. 15°